

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SUDA YAN ATEŞTE BOĞUL

Charles Bukowski

www.iskenderiyekutuphanesi.com

YAZARIN ÖNSÖZÜ

Bu kitabın ilk üç bölümündeki şiirler 1955-1968 yıllarından, son bölümdeki şiirler ise 1972-1973'e ait yeni çalışmalar. Okurlar 1969-1971 yıllarına ne olduğunu merak edebilirler, çünkü yazar bir keresinde 1944'ten 1945'e kadar (gerçekten) ortadan kaybolmuştu. Ancak bu kez değil. Günler Tepelerden Aşağı Vahşi Atlar Misali (Black Sparrow Yayınevi, 1969) 1968'in sonlarına ve 1969'un çoğuna ait şiirlerin yanısıra elinizdeki bu kitabın ilk üç bölümüne alınmayan 5 adet önceden basılmış el-kitabından seçilmiş şiirleri içermektedir. Bülbül Bana Şans Dile (Black Sparrow Yayınevi, 1972) 1969'un sonlarından 1972'nin başlarına dek yazılmış şiirleri içerir. Sonuç olarak, eleştirmenlerim, okurlarım, dostlarım, düşmanlarım, eski sevgililerim ve yeni sevgililerimin bilgisine, Günler, Bülbül ve de okuyacağınız bu kitap geçen ondokuz yılda yazdığım en iyi şiirlerimi kapsamaktadır diyebilirim. Bu bölümlerin her biri özel anılar çağrıştırıyor. Elleriyle Yakalar Yüreğimi için New Orleans'a gitmem istendi. Yayıncı her şeyden önce doğru dürüst bir insan olup olmadığını görmek istemişti. Sam Amca'ya çalıştığım Postane'nin Ek Terminal'inin hemen altında treni yakalayıp, bar vagonunda oturmuş viski ve su içerek son hızla New Orleans'a, antika bir matbaası olan eski bir sabıkalı tarafından ölçülüp biçilmeye gidiyordum. Jon Webb çoğu yazarın (kendisi Sherwood Anderson, Faulkner ve Hemingway gibi bazı iyi yazarlarla tanışmıştı) daktilolarından uzaktayken çekilmez insanlar olduklarına inanıyordu. Vardığımda beni karşıladılar, Jon ve karısı Louise ile iki hafta boyunca içki içip konuştuk, sonra Jon Webb şöyle dedi, "Sen piçin birisin, Bukowski, ama yine de basacağım yazdıklarını." Şehirden ayrıldım. Ama hepsi bununla bitmedi. Çok

geçmeden iki köpeklerini de alıp Los Angeles'a geldiler ve berduşlar sokağının

hemen dibinde yeşil bir otele yerleştiler. İkinci kontrol. İçki ve muhabbet. Hâlâ piçin biriydim. Elveda. Bolca ayrılık ve tren pencerelerinden el sallamaca. Louise camın öbür tarafında ağlıyordu. Elleriyle Yakalar Yüreğimi basıldı. . .

Ölümeli'ndeki Haç'taki şiirlerin büyük bölümü 1965 yılında New Orleans'ta çok sıcak, lirik bir ay boyunca yazıldı. Sokakta yürürken sendeliyordum, ayıkken sendeliyordum, kilise çanlarını, yaralı köpekleri, yaralı kendimi duyuyordum. Elleriyle Yakalar Yüreğimi yayınlandıktan sonra çökmüş, baygın düşmüştüm, ve Jon ve Louise beni tekrar New Orleans'a getirmişti. Evlerinin köşesine çok yakın bir yerde şişman, iyi kalpli bir kadınla oturuyordum, (ölmüş olan) eski kocası orta siklet ya da hafif orta sıklette dünya şampiyonluğunu kıl payı kaçırmış, hangisiydi unuttum. Her gece Jon ve Louise'in evine gidiyordum ve mutfakta küçük bir masada sabahlara kadar içiyorduk, biz içip muhabbet ederken karafatmalar önümüzdeki duvarda bir aşağı bir yukarı dolanıyordu (özellikle de duvar prizindeki çıplak bir ampulün etrafında dolanmaya bayılıyorlardı).

Eve dönüp sabah 10:30'da bulantıyla uyanıyordum. Giyinip Jon'un evine yürüyordum. Matbaa sokak seviyesinden aşağıdaydı, kapıyı çalmadan önce içeriye bir dikiz atardım. Camdan görüyordum kendisini, sakın, hiç de akşamdan kalmamış, sapasağlam, mırıldanıp matbaaya Haç'ın sayfalarını besliyordu.

"Şiir var mı, Bukowski?" derdi içeri girdiğimde. (Dikkatli olmak zorundaydınız: hazır bir matbaaya şiirleri beslemek kolayca gazeteciliğe dönüşebilirdi.)

Eğer elimde bir kaç şiir yoksa Jon hemen kıllaşırdı. O zamanlar o piçin yanında bulunmak o kadar da hoş bir şey değildi, kendimi odamda daktiloyla boğuşurken buluyordum. Akşam kendisi-CharlesBukowski ne bir demet şiir getirirsem keyfi düzeliyordu. Böylece şiir yazmayı sürdürdüm. Karafatmalarla içiyorduk, ev küçüktü, ve 5, 6, 7 ve 8. sayfalar küvete yığılmıştı, kimse banyo yapamıyordu, 1, 2, 3 ve 4. sayfalar büyük bir sandıktaydı, ve çok geçmeden hiçbir şey koyacak yer kalmamıştı. Her yerde iki buçuk metrelik sayfa yığınları vardı. Aralarında çok dikkatli dolaşıyorduk. Küvet çok işe yaramıştı ama yatak yolu tıkiyordu. Bu yüzden Jon, atılmış kerestelerden küçük bir asma kat yaptı. Bir de merdiven.

Jon ve Louise orada bir şiltenin üzerinde yattılar, yatağı da birine verdiler. Zeminde sayfaları yığmak için daha fazla yer açılmıştı. "Bukowski, her yerde Bukowski! Kafayı yiyeceğim!" diyordu Louise. Karafatmalar dolanmayı, biz içki içmeyi, matbaa da şiirlerimi yutmayı sürdürdü. Çok tuhaf bir dönemdi, ve böylece Haç tamamlandı...

John Thomas'ın evine gidip bütün gece takılıyordum. Hap çakıp içki içiyor, muhabbet ediyorduk. Yani, John hap çakıyor ben hap çakıp içki içiyordum, ikimiz muhabbet ediyorduk. O zamanlar John her şeyi kaydetmeyi huy edinmişti, iyi ya da kötü, sıkıcı ya da ilginç, yararlı veya beş para etmez her şeyi. Ertesi gün konuşmalarımızı dinliyorduk ve harcadığımız zamana değişiyordu, en azından benim için. Çoğu zaman, en azından kafam kıyakken, ne kadar salak, zorba ve kaymış olduğumu anla-yabiliyordum. Bazan da kafam kıyak değilken.

Bu kayıtlar sırasında, bir keresinde John bir kaç şiirimi getirip okumamı istedi. Götürdüm. Ve şiirleri orda bırakıp tamamen unuttum. Şiirler çöple birlikte atılmış. Aylar geçti. Bir gün Thomas aradı. "O şiirlerden sıkı bir kitap çıkardı, Bukowski." dedi. "Hangi şiirlerden, John?" Şiirlerimin kaydını çıkarıp tekrar dinlediğini söyledi. "Kasetten dinleyip daktilo etmem gerekecek, adamın anasını beller," dedim. "Ben yazarım senin için."

Tamam, dedim ve çok geçmeden daktilo edilmiş şiirler elimdeydi. Tam da o günlerde aşınmış yüksek alnının üzerindeki kızıl saçları dökülmekte olan, titiz ve nazik, belli belirsiz sürekli sırıtan bir adam uğruyordu. Büro mobilya ve malzemeleri satan bir şirkette müdürlük yapıyordu ve nadir bulunan kitap koleksiyon-cusuydu. Adı John Martin'di. Şiirlerimin bazılarını elkitabı olarak basmıştı. Mutfağında karşısında oturmuş bira içip elkitab-larını imzalarken o da çekleri yazıp duruyordu. Çok geçmeden Amerika'nın öncü şiirlerinin büyük çoğunluğunu yayınlayacak olan yayınevi, Black Sparrow Press böylece hayata geçmiş oluyordu, ancak o zamanlar bunu ikimiz de bilmiyorduk.

John Martin'e, Thomas'ın kasetten benim için daktilo ettiği şiirleri gösterdim. Çıkarttığı şiirleri kontrol ettim, gerçekten dikkatli, kusursuz çalışmıştı. John Martin şiirleri alıp eve götürdü ve bir kaç gün sonra beni aradı: "Burda tam bir kitap var ve bunu kendim basacağım." Ve işte böylece neredeyse kaybolan bazı şiirler bulunup kitap formunda basılmış oldu ve Black Sparrow uçuşa

geçti. Kitaba Dehşet Caddesi ve Izdırap Yolu'nda adını verdim. 1955 ve 1973 arasında yazılmış bu şiirlere baktığımda (çeşitli nedenlerle) en çok son şiirleri beğendiğimi görüyorum. Bundan da memnunum. Elbette gelecekte yazacağım şiirlerin nasıl olacağı veya başka şiirler yazıp yazmayacağım konusunda hiç fikrim yok, çünkü ne kadar yaşayacağımı bilmiyorum, ama şiir yazmaya oldukça geç, 35 yaşında başladığıma göre bana fazladan bir kaç yıl tanıyacıklarını sanıyorum. Bu arada, okuyacağınız bu şiirlerle yetinmek durumundayız.

Charles Bukowski 30 Ocak 1974

ELLERİYLE YAKALAR YÜREĞİMİ

Charles ŞİİRLER 1955-1963

Uzan

uzan ve bekle bir hayvan misali
>yaprakların trajedisi
kuraklığa uyandım ve eğretiler ölüydü,
sakı çiçekleri mısır gibi sararmış;
kadınım gitmişti
ve boş şişeler kanı çekilmiş cesetler gibi
sardı beni işe yaramazlıklarıyla;
güneş hâlâ iyiydi ama,
ve ev sahibemin notu bükülmüş
hoş ve talepsiz sararmışlığında; şimdi gereken
iyi bir komedyendi, eski tarz bir şakacı
absürd acı üzere şaka yapacak; acı absürddür
çünkü vardır, hepsi bu;
dikkatle traş ettim eski bir jiletle
bir zamanlar genç olan ve
dehası olduğu söylenen adamı; ancak
yaprakların trajedisi bu işte,
ölü otlar, ölü bitkiler;
ve karanlık bir hole yürüdüm
ev sahibemin dikildiği
tüm nefretiyle dediğim dedik,
sallayıp şişman, terli kollarını
Bukovski

CharlesB canın cehenneme diye yırtınıp

yırtınıp kira kira diye çünkü yamuk yapmıştı dünya ikimize de.

>şiirlerimi alan orospuya

kimisi uzak tutmamızı söyler kişisel pişmanlığı
şiiirinden,
soyut takılmamızı, bunda biraz mantık var,
ama allahaşkına;
oniki şiirim gitmiş ve kopyaları yok
ve resimlerim de
sende, en iyileri; canilik bu;
ezip yok etmeye mi çalışıyorsun beni, diğerleri gibi?
paramı niye almadın? genelde alırlar
köşede hasta uyuyan sarhoşun ceplerinden.
bir dahaki sefere kolumu al ya da bir ellilik
ama şiirlerimi alma:
ben Shakespeare değilim
ama bir zaman gelecek ki
artık şiir çıkmayacak, soyut ya da değil;
para her zaman varolacak ve orospular ve sarhoşlar
ta ki son bombaya kadar,
ama Tanrının dediği gibi,
bacak bacak üstüne atarken,
anlıyorum nasıl olup da bir sürü şair yaratıp
Bukovski

CharlesB bir o kadar şiir
yaratmadığını.
>marilyn m.'ya
parlak küllere kavuşurken hevesle,
vardiyalı gözyaşlarının hedefi
mum ışığı oldu erkeklere kendinden emin vücudun
karanlık gecelerde,
ve şimdi daha karanlık gecen
mumun uzamından
ve seni unutacağız, her nasılsa,
bu da pek hoş değil
ama gerçek bedenler daha yakın
ve solucanlar kemiklerin için can atarken,
öyle isterdim ki sana söylemeyi:
bu, ayıların ve fillerin
zalim hükümdarların ve kahramanların ve karıncaların
ve kurbağaların kaderidir,

ancak, bize birşey verdin sen,
ufak çaplı bir tür zafer,
ve bu yüzden diyorum ki: güzel
artık kederlenmeyelim;
kuruyup fırlatılmış bir çiçek misali,
unutur, hatırlarız,
bekleriz, çocuk, çocuk, çocuk,
tam bir dakikalığına içkimi kaldırıyor
ukovvski

CharlesE ve gülümsüyorum.

›borodin'in yaşamı

bir dahaki sefere Borodin dinlediğinde
sadece bir kimyager olduğunu hatırla
dinlenmek için müzik yazan;
evi tıkabasa insanla dolardı:
öğrenciler, sanatçılar, ayyaşlar, berduşlar,
ve hayır demeyi hiç bilemedi.
bir dahaki sefere Borodin dinlediğinde
karısının bestelerini
kedi kutularını sıraya koymak için kullandığını hatırla
ya da ekşi süt kavanozlarını kapatmak için;
astımlıydı kadın ve uykusuzluktan muzdarip
ve az pişmiş yumurtayla beslerdi kocasını
ve evdeki seslerden kurtulmak için
kafasını örtmek istediğinde
sadece çarşafı kullanmasına izin verirdi;
üstelik genellikle biri olurdu
yatağında
(ayrı uyurlardı fırsat bulup da
uyuyabildiklerinde)
ve tüm sandalyeler genelde
kapılmış olduğundan
eski bir şala sarınıp
merdivenlerde uyurdu çoğunlukla;
Zukowski
CharlesBukovvski tırnaklarını ne zaman kesmesi gerektiğini
söylerdi kocasına,
ne zaman şarkı söylememesi gerektiğini ya da ıslık çalmaması
çayına fazla limon koymaması

ya da ne zaman kaşığıyla limonu ezmemesi gerektiğini;
2 Numaralı La Minör Senfoni
Prens İgor
Orta Asya Steplerinde
gözlerini koyu bir bez parçasıyla
örtterek uyuyabiliyordu sadece;
1887'de bir dansa katıldı
Tıp Akademisi'nde
renkli ulusal kostümüyle;
nihayet fevkalade neşeli görünüyordu
ve yere düştüğünde,
soytarılık yapıyor sandılar.
bir dahaki sefere Borodin dinlediğinde,
hatırla...
>bedava
numaralı tribündeki
saçları kızıl boyalı fıstık
memelerini bana yaslayıp
konuştu durdu Gardena'dan
poker salonlarından
bense sigara dumanı üfledim
suratına
CharlesBukowski ve tepede gördüğüm
Van Gogh sergisinden
bahsettim
ve o gece
onu eve götürdüğümde
Big Red şimdiye dek gördüğüm
en iyi attı,
dedi
ben soyunana kadar. Ama düşünüyorum da
galiba Van Gogh sergisinde
50 sent ücret
aldılar.
>edebi bir aşk
onu her nasılsa yazışma ya da şiir veya dergiler yoluyla tanıdım ve
bana tecavüz ve şehvet konulu çok seksî şiirler yollamaya
başladı,
ve işin içine biraz da entellektüellik karışınca biraz kafam karıştı

ve arabama atlayıp Kuzey'e sürdüm; uykusuz, akşamdan kalma, yeni boşanmış, işsiz, yaşlanmış, yorgun, beş on yıldır çoğunlukla uyumak ister bir halde, sonunda moteli buldum küçük güneşli bir kasabada toprak bir yol üzerinde ve orda oturup bir sigara tüttürdüm düşündüm, gerçekten delirmiş olmalısın diye, ve bir saat geç çıktım kadınla buluşmaya, epey yaşlıydı, neredeyse benim kadar, pek seksi değildi ve bana çok sert, ham bir elma verdi kalan dişlerimle çiğnediğim; adı konmamış bir hastalıktan ölüyormuş astım gibi bir şeyden, ve sana bir sır vermek istiyorum, dedi, ben de biliyorum; bakiresin, 35 yaşındasın, dedim, ve bir defter çıkardı, on-oniki şiir: bir ömürlük çalışma ve okumak zorunda kaldım ve anlayışlı olmaya çalıştım ama çok berbatılar.

sonra onu bir yere götürdüm, boks maçlarına ve ellerini kenetleyip dumanın içinde öksürdü ve etrafa bakınıp durdu bütün insanlara ve sonra da boksörlere.

sen hiç heyecanlanmazsın, değil mi?, dedi. ama o gece tepelerde epey heyecanlandım, ve onunla iki-üç kere daha buluştum CharlesBukowski şiirlerinin bazılarında yardımcı oldum ve dilini boğazımın yarısına kadar soktu

ama ondan ayrıldığımda

hâlâ bakireydi

ve berbat bir şair.

düşünüyorum da bir kadın açmamışsa bacaklarını

35 yıl

iş işten geçmiştir

aşk için de

şiir için de.

>ikizler

piçin biri olduğumu ima ederdi zaman zaman ve ben de ona

Brahms dinlemesini

söyledim, resim yapmayı ve içki içmeyi öğrenmesini ve

köle olmamasını söyledim,

kadınlara ve paraya

ama bağırırdı bana, Allahaşkına anneni unutma,

vatanını unutma,

hepimizi öldürürsün sen!...

babamın evinde dolanıyorum (20 yıl aynı işte çalışıp hâlâ 8.000

dolar borçlu olduğu evde) ve ölü ayakkabılarına bakıyorum

ayaklarının deriye verdiği şekle, öfkeyle gül fidanları

dikiyormuşcasına, dikiyordu da, ve sönmüş sigarasına bakıyorum,
son sigarasına ve o gece uyuduğu son yatağa, ve yatağını düzeltmek
geliyor içimden ama yapamam, çünkü bir baba öldükten sonra bile
hep evin efendisidir; sanırım böyle şeyler defalarca yaşanmıştır
ama elimde değil düşünüyorum

sabahın yedisinde mutfakta yerde ölmek başka insanlar yumurta
kızartırken o kadar zor değil kendi başına gelmedikçe.

dışarı çıkıp bir portakal alıyorum ve parlak kabuğunu soyuyorum;
herşey hâlâ yaşıyor: çimler oldukça iyi büyüyor, güneş, çevresinde
bir Rus uydusunun tur attığı ışınlarını gönderiyor, bir yerlerde bir
köpek anlamsız

Charles Bukowski

havlıyor, perdelerin gerisinde komşular gözlüyor, ben burada bir
yabancıyım, ve biraz da (herhalde) hergele sayılırım, ve eminim
resmimi bayağı iyi çizmiştir (benim oğlan ve ben dağ aslanları gibi
kapışıldık) ve herşeyi Duarte'de bir kadına bırakmış diyorlar ama
umurumda değil - hepsini alabilir: o benim babamdı
ve öldü.

içerde, açık mavi bir takım deniyorum üzerimde
şimdiye kadar giydiğim herşeye beş basar
ve rüzgârda bir korkuluk misali sallıyorum kollarını
ama faydasız:

onu canlı tutamıyorum

ne kadar nefret etmişsek edelim birbirimizden.

tıpatıp benziyormuşuz birbirimize, ikiz olabilirmişiz

ihtiyar ve ben: millet öyle

diyor, çiçek soğanlarını eleğin üzerine koymuş
ekilmeye hazır

ben 3. caddeden bir orospuyla düzüşürken.

pekâlâ, bu anı bize bağışlayın: ölmüş babamın takımı üzerimde
aynanın karşısında ayakta ölmeyi bekliyorum ben de.

los angeles müzesinde yağmur yağdığı gün

yahudi eğildi ve

öldü. 99 makineli tüfek

Fransa'ya gönderildi, üçüncü yarışı biri kazandı ben tek parça eski
bir uçağın pervanesini

incelerken

tek gözü bağlı bir adam geldi yanıma, yağmur yağmaya
başladı, yağdı yağdı ve ambulanslar

birlikte dolaştı
sokaklarda, ve herşey
10

CharlesBukowski uygun şekilde sıkıcıysa da
anın keyfini çıkardım
New Orleans'ta
çukulatayla idare edip
Fransızca ismi olan bir arka sokakta
güvercinleri seyrederek geçirdiğim günlerdeki gibi
arkamda nehir
bir körfeze dönüşürken
ve bulutlar hasta gezinirken
Sezar'ın bıçaklandığı günlerde ölmüş bir
gökyüzünde,
ve o zaman kendime söz vermiştim
bir gün bunları olduğu gibi
hatırlayacağıma dair.

adamin biri yanıma geldi ve öksürdü. yağmur kesilir mi dersin? dedi.
cevap vermedim, eski pervaneye dokundum ve çatıda dünyanın
ucundan aceleyle atlayan karıncaları dinledim, çek git, dedim, çek
git yoksa görevliyi çağırırım.

>öğleden sonra 2 birası
hiçbir şeyin önemi yok
bir yatakta debelenmekten başka
ucuz hayaller ve bir birayla
yapraklar ölürken ve atlar ölürken
ve ev sahibeleri koridorlarda dikmiş gözlerini bakarken;
canlıdır müziği çekilmiş perdelerin,
sinek sürüleri
ve patlamalar sonsuzunda

11

CharlesB son insan'ın mağarası;
hiçbir şeyin önemi yok sızdıran lavabodan başka,
boş şişeden,
keyiften,
kısıtılmış
bıçaklanmış ve traş edilmiş gençlikten başka,
kendisine sözcükler öğretilip
ölsün diye

arkası yastıkla desteklenmiş
gençlikten başka.
>pazar ressamı
son iki Pazar resim yaptım;
fazla değil, haklısınız,
ama bu turnuvada büyük hayaller yıkılır;
tarih elbisesini çıkarır ve bir orospuya döner,
ve sabah uyanıp
kanatlarını gölgeler misali çırpın kartallar gördüm;
çöp kutumun alevlerinde
Montaigne ve Phidias'la karşılaştım,
sokaklarda kafalarını kemirgenlerle sallayan
barbarlara rastladım;
yaramaz çocuklar gördüm mavi küvetlerde
eksik bitki gövdeleri gördüm çiçekler kadar güzel
ve içki-almaz son meteliğine kızgın
bar-sineğini gördüm;
ukovvski

12

CharlesBuh don gecelerinde, mezarında öksürdüğünü duydum
Domenico Theotocopulos'un;
ve boyu bir ev sahibesinden uzun olmayan,
saçları kızıl boyalı Tanrı bana saati sordu;
aynamda aşıkların gri otlarını gördüm
bir manyağın alkışıyla sigaramı yakarken;
Cadillac'lar karafatmalar gibi dolaştı duvarlarımda,
süs balıkları dolaştı çanağımda, elle eğitilmiş kaplanlar;
evet, birkaç Pazardır resim yapıyorum-
gri değirmen, yeni asi; berbat aslında;
tiner ve klora batırmalıyım yumruğumu,
Andernach'a ve elmalara ve aside,
ama o zaman size şunu söylemeliyim ki burada
gözleme hamuru karan ve şarkı söyleyen bir kadın var,
ve boya, planıma şeker gibi yapışıyor.
>ihtiyar şair
cebimde eski bir Spad fotoğrafıyla takılmaktansa
otların arasında tilkiyle olmayı yeğlerdim tabii
örs korosunun sesine kulak vermeyi ve bacaklar bacaklar
bacaklarını

kafalarına kadar kaldıran kızlar, kukuları hariç herşeyi gös
heryerde uğursuz rüzgâr esiyor

Keats ölmüş

ve ben de ölüyorum.

çünkü bedeni, zihni

covvski

teren, ama şu anda ölmüş de olabilirdim

13

CharlesE ve şanslı kokmuş ihtiyar bir şair kadar boktan,

çürümüş bir şey yoktur,

atlar sadece kaybetmeye koşarken,

Vegas barbut kanseri dadanmış ince yeşil cüzdana,

Shostakovich kabak tadı vermiş

ve kamışla içilen kutu biralar,

ağız ve kafa dağılmış

delikanlı muhitlerinde.

sıcak öğle penceresinde

elimi savurup ısıtıyorum vızıldayan sineği,

behey, gökgürültüsü gibi ağır devriliyorum

ama aşağıdan anlarlar:

ya sarhoştur ya da oluyordur,

koridorda anlamsız başını sallayan ihtiyar şairin biri,

sopasını masum köpeklerin

sırtında kıran

ve güneşinden geriye kalanı

tüküren.

postacı ona küçük bir şey getirir

alıp odasına çıkarır

bir gül misali açar,

ardından yüksek sesle boş yere bağırır,

ve tabutu

cehennemden notlarla doludur.

ama sabah görürsünüz onu

küçük zarflarıyla çıkarken,

iukovvski

14

CharlesBukowski hâlâ dertli

kira

sigara

şarap
kadınlar
atlardan yana, hâlâ kafasında
Eric Coates, Beethoven'in 3. Senfonisi ve Şikago'nun üç aydır
bırakmadığı bir şey ve kese kâğıdında şarabı ve Pall Mall'ları.
Ağustos'ta 42 yaşında, 42, beyinde volta atan ve düşüncelerini
tuşlara ulaşmadan kemirip yutan sıçanlar, ihtiyar şairler yaşlı
ibneler kadar berbattır: epey aykırı bir durum sözkonusu:
yayıncılar teşekkür ederler gönderdiğiniz için ancak ne yazık ki...
yıkıl
devril
yürü
karanlık koridorda kadınsız bir koridorda son yumurtayı soymaya
ve tuşların başına otur: tıkr tıkr tık,
televizyon seslerinin üzerine karyola gıcırıltılarının üzerine, tıkr tak
tık tak: bir ihtiyar şair daha çürüyor.
>yarış
böyledir işte
kaydığın zaman,
işin bittiğinde kurmalı bir gramofon misali
(hatırlar mısınız onları?)
ve şehre inip
delikanlıların yumruklaşmasını seyredersin
ama dolgun sarışınlar
başkasıyla otururlar
ve filmin birindeki bir serseri gibi yaşlanmışsındır
kafatasında puro, göbeğinde yağ,
ancak beş parasız,
15
Çai hiç akıllanmamış, maddiyattan bihaber,
ama her zamanki gibi
kavgaların çoğu baktandır,
ve sonra
otoparka dönüp
oturur ve gitmelerini seyredersin,
son puronu yakar
ve yaşlı arabayı çalıştırırsın,
yaşlı araba, pek de genç sayılmayan adam
caddede ilerlerken

kırmızı ışık durdurur
zaman hiç de önemli değilmişcesine,
ve sağına yanaşırlar:
bir araba dolusu genç,
ve gülerler,
seyredersin uzaklaşmalarını
ta ki
arkanda biri kornaya basıp da
yaşamının geri kalan kısmına
döndürene dek seni.
açması, kendine acıyarak,
köklersin gazı sonuna kadar
yetişirsin gençlere,
geçersin gençleri
ve direksiyonu kavrayıp
tüm sevgileri yitirmişcesine,
lesBukovvski

16

CharlesBukovvski yarışırın onlarla
plaja kadar
puronu ve çeliğini savurup,
gülerek,
onları okyanusa götürmek istersin
son denizkızına,
yosun ve köpekbalığına, neşeli balinaya,
bedenin, saatin ve dehşetin sonuna,
ve nihayet onlar dururlar
ve sen
okyanusuna doğru devam edersin,
puron yakar dudaklarını
bir zamanlar aşkın yaktığı gibi.

>vegas

resmini yapmak istediğim donmuş bir ağaç vardı
ama kabukları döküldü
ve sabahın üçbuçuğunda
Vegas'ta bir güneş şemsiyesini seyrederken
öldüm tırnaksız ve Atlantic Monthly'nin bir sayısı olmadan
yanımda, Milano'nun bombalanışına ağlayan güvercinler misali
haykırdı

pencereler
ve ben sıçanlarla yaşamak için dışarı çıktım ama ışıklar fazla
parlaktı
iyisi mi ben de geri dönüp bir şiir kursuna katılayım diye düşündüm:
harika bir ceylan tasviri
cehennemdir;

17

CharlesBukowski haç pencereme sinek gibi yapışmış,
anamın nefesi küçük yaprakları hışırdatır
zihnimde;
ve otostopla döndüm Los Angeles'a akşamdan kalma bulutların
arasından
cebimden bir mektup çıkarmış okuyordum o da nedir?, dedi tır
şoförü, ben de dedim ki, Kuzey'de kızın biri var, eskiden Pound'la
yattardı, bana H.D. bizim en büyük yazarımızdı demeye çalışıyor;
Hilda bize porselenlerle birlikte birkaç tane de pembe Yunan
tanrısı vermişti, ama yazılarını okuduğum halde hâlâ kemiklerimden
140 tane buz sarkıyor.

L.A.'a kadar gitmiyorum, dedi tır şoförü.
eyvallah, dedim, zambaklar bizimle aynı kafada ve bir gün döneriz
eve hep birlikte.

aslında, dedi, yolumuz

buraya kadar.

tabii ben de bastım küfürü; porsumuş yaşlı orospu zaman,
memelerinde hayallerin ekşimik tadı var...

beni çölün ortasında

indirdi;

ölmek ölmektir ölmektir ölmek,

mahzenlerde eski gramofonlar,

joe di maggio,

dergiler soğanların yanında...

eski bir Ford aldı beni 45 dakika sonra ve, bu defa, çenemi kapalı
tuttum.

>güneşin yüzü

güneşin yüzü denli muhteşemdir boğalar

ve bayat kalabalıklar için öldürseler de onları,

boğadır ateşi yakan,

18

CharlesBukovski her ne kadar korkak boğalar da varsa da

korkak matadorlar ve korkak erkekler gibi,
genel olarak boğa saftır
ve saf ölür
sembolden, hiziplerden ya da sahte aşklardan uzak,
ve onu sürükleyip götürdüklerinde
ölen bir şey olmaz,
bir şey geçmiştir
ve neticede kokuşmuş olan,
dünyanın kendisidir.
>konuşanlar
çocuk, çamurlu ayaklarıyla delip geçiyor
ruhumu,
resitallerden, virtüözlerden, orkestra şeflerinden bahsediyor,
Fransız sosunun içinde ne olduğunu bilmeyen
sefil bir kadın garsonun hatasını
nasıl düzelttiğinden bahsediyor,
sanat geyiği yapıyor ta ki ben
sanattan nefret edene kadar,
ve bara gitmekten ya da
alyanslarına, ve yarışları seyretmekten,
bu gevezelik ve lakırdı olmadan
olayları izlemekten daha temiz bir şey olamaz,
çene, çene, çene,
küçük ağız çalışır, gözler kırpılır,

19

CharlesBukovvski bir çocuk, delikanlının biri, sanatla kafayı yemiş,
anasının eteğine asılır gibi,
ve merak ediyorum kaç bin tane var
bu memlekette böyle
yağmurlu gecelerde
güneşli sabahlarda
huzurlu olması beklenen akşamlarda
konser salonlarında
kafelerde
şiiir dinletilerinde konuşan, tartışan, kafa siken.
sıkı bir karıyla yatağa giden bir domuz misali ve artık kadını
istemiyorsundur.
>papaz ve matador
ağır Meksika havasında boğanın ölüşünü izledim

kulağını kestiler, ve muhteşem kafası
bir kaya parçasından daha ürkütücü değildi.
sonraki gün arabayla dönerken Kilise'ye uğradık ve altın kırmızısı
ve mavi çiçeklerin misali savruluşunu izledik.
bunu şike vurun: boğa, ve İsa'nın kalesi: dizleri üstündeki matador;
bebeği, ölü boğa; dikmiş gözlerini bakıyor kafesteki bir ayı misali.
pazar yerinde tartışabilirsin ve şüphelerini
ipekten sicimlerle çekiştirebilirsin: sana söyleyeceğim tek şey
şu: ikisinin tapınağında da yaşadım,
inanarak herşeye ve hiçbir şeye -belki şimdi onlar da
>aşk & şöhret & ölüm penceresinin önünde oturuyor şimdi
rüzgârda kaplanlar ve papaz pencerede

20

CharlesB pazara giden yaşlı bir kadın gibi;
oturup seyreder beni,
sinir içinde terler
tellerin ve sisin, ve köpek havlamalarının arasında
ta ki ben, aniden
bir gazeteyle sinekliğe patlatana kadar
bir sineğe yapıştırırcasına
ve, çığlığı duyabilirdiniz
bu gösterişsiz şehrin üzerinde,
ve sonra çekip gitti.
böyle bir şiiri bitirmenin yolu aniden susmaktır.
>babam
yanında bir parça karbon kağıdı,
bir çakı ve bir kırbaç taşırdı
ve geceleri
kafasını korumak için
battaniyeyle örterdi
ta ki bir sabah Los Angeles'ta
kar yağana kadar;
yağdığını gördüm,
ve babamın hiçbir şeyi kontrol edemediğini
anladım,
ve sonra
biraz daha büyüüp
ilk yük vagonuyla kaçtığımda,
ukovvski

21

orada kirecin içinde
oturdum,
hiçbir şeye sahip olmamanın
sönmüş kirecinde,
çöle gidiyordum
ilk defa
şarkı söyledim.
»tekil benlik
şu küçük tepeler var
denize bakar
ve zaman gece, gecenin geç saati;
uyuyamıyorum bir süredir,
yukarda bıraktım arabamı
çelikten bir zebella gibi,
sürünerek iniyorum tepelerden,
kaya parçalarını ufalayıp
ve beyinsiz cılız deniz bitkileri
çiziyor her yerimi,
aşağı iniyorum
hantal, uyumsuz,
sahilde garip bir yaratık,
ve etrafım âşıklerle sanlı,
iki-başlı canavarlar
dönüp
tekil bir benliğin
CharlesBukovvski

22

manyaklığına bakıyorlar;
utanmış, aralarından geçiyorum
deniz darbelerini
beyaz duvarlara çeviren
bir sıra ıslak kayaya tırmanmaya;
ayışığı ıslak
kel kayanın üzerinde
ve şimdi buraya ulaştım ya
burda olmak istemiyorum
deniz leş kokuyor
ve sifon sesleri çıkarıyor

tuvalet gibi,
ölmek için kötü bir yer;
ölmek için her yer kötüdür,
ama tanıdık duvarları
ve tozlu lambaları olan
sarı bir oda daha iyi; onun için...
tabii yine aptalca;
aslanların ülkesinde bir çakal gibi,
geri dönüyorum aralarından
geçip, battaniyelerinin
ve ateşlerinin ve öpüşmelerinin
ve kumlu tepinmelerinin arasından,
tepeyi tırmanıyorum
daha kötüsü, toprak parçalan sıçratıyorum,
ve siyah gökyüzü, siyah deniz
rlesBukovvski

23

CharlesE arkamda kalıyor
oyunu kaybetmiş,
ve ayakkabılarımı bıraktım aşağıda
onların yanında iki boş ayakkabı,
ve arabada
çalıştırıyorum motoru,
farları yakıp uzaklaşıyorum,
sola kırıp Doğu'ya sürüyorum,
tırmanıp ülkeyi, tüyüyorum,
çıplak ayaklar aşınmış tırtıklı lastikte
uzağa gidiyorum
başka bir yer
aramaya.

>340 dolarlık at ve yüz dolarlık fahişe sakın bir şair olduğum
fikrine kapılmayın; herhangi bir alyanslarında görebilirsiniz beni
yan sarhoş sprinterlere, sonturculara ve safkanlara para basarken,
ama size söyleyeyim, orda bazı karılar olur ki para nerdeyse oraya
yerleşirler, ve bazen bu fahişelere baktığında bu yüzdolarlık
fahişelere merak edersin acaba doğa dalgasını mı geçiyor diye bu
kadar meme ve göt bahşedip böyle de güzel ayarlamakla,
bakıyorsun, bakıyorsun, bakıyorsun ve inanamıyorsun; sıradan
kadınlar var ve bir de başka bir şey var ki sana

ukovvski

gün

24

CharlesB tabloları yırtma ve Beethoven'in albümlerini
klozetin kapağında parçalama isteği veriyor; her neyse,;
boktan geçiyordu ve pornocu abiler basılıyordu,
bütün amatörler, yapımcılar, kameramanlar,
esrar torbacıları, kürk satıcıları, ve
giyenler, ve o gün Saint Louie koşuyordu:
dışardan atak yapar burun farkıyla kaybederdi;
kafası aşağıda koşardı ve zorluydu ve de çirkin
ve 1 'e 35 veriyordu, bir onluk bastım.

joker atı dışarı aldı

ta çitin yanına yalnız koşsun diye
mesafenin dört katını koşmak zorundaysa da,
ve koştu da

tüm mesafeyi en dış kulvardan

bir mil yerine iki koştu

ve de delirmiş gibi kazandı

yorulmamıştı bile,

ve sarışınların en dolgunu

sırf göt ve meme,

bahis gişesine geldi benimle.

karyola yaylarından kıvılcımlar çıkıp

duvarlarda patladı ama

o gece onu parçalayamadım.

sonra Old Grandad viskisi içip

donuyla otururken yatakta

dedi ki

ukovvski

>ezon

25

CharlesBukovvski senin gibi bir herif

böyle bir çöplükte ne yapıyor?

şairim ben

dedim

güzel başını geriye atıp güldü.

sen? sen... şair mi?

sanırım haklısın, dedim, sanırım haklısın.

ama yine de güzel görünüyordu bana, yine de güzel, ve herşeyi, bu
şiiri

II

ÖLÜMELİNDEKİ ÇARMIH ŞİİRLER 1963-1965

karanlık boştur; kahramanlarımızın çoğu yanılmışlar

>sineklikteki manzara

odada yürüyorum

son duvara

son pencereye

kollarıyla dünyayı sarmış

kollarıyla beni sarmış

son güneşe

balıkçıl kuşunun ölüm-fısıltısını duyuyorum

nerdeyse kayaya dönmüş deniz-yaratıklarının

kemikten düşüncelerini duyuyorum;

yazan çirkin bir ata borçluydum.

26

bir ruh gibi kısıtılmış

ve sineklerle lekelenmiş bu sineklik,

gerginliklerim ve lanetlenmişliğim

bir domuzunkilerdir,

pembe güneş pembe güneş

kutsallığından nefret ediyorum

sürüklersin yaldızlı yaşam haçım

benim parmaklarım ve ayaklarım ve yüzüm

karın olacak bu afilli fahişeye düşerken

sen de bir gün boşuna ölmelisin

benim

boşuna yaşadığım gibi.

>ölümelindeki haç

evet, söğütlükten yükselir, sanırım

ağırbaşlı dağlar söğütlükten yükselir

ve pumalarla tüysüz şeftalilere aldırmadan

alır başlarını giderler

bu dağlar biraz

hafızası kötü, alışveriş sepetli

bir kadına benzerler.

bir lavabonun içindeyiz biz. fikir bu

işte. kumların içinde ve ara sokaklarda,

yumruklanmış bu topraklar, tokatlanmış, bôlt
ölümündeki bir haç gibi tutulmuş,
alınan, satılan, tekrar alınan ve
CharlesBukovvski

inmüş,

27

CharlesBukovvski tekrar satılan bu ülke, savaşlar çoktan bitmiş,
İspanyollar İspanya'ya dönüp yüksüklerine
dolmuşlar yine, ve şimdi
emlakçılar, kadastrocular, ev sahipleri, ekspres otoyol
mühendisleri tartışıyorlar, bu onların toprağı ve ben
üzerinde yürüyorum, ve kısa bir süreliğine üzerinde yaşıyorum
burada Hollywood yakınlarında odalarında
parlak plaklarını dinleyen genç adamlar görüyorum
ve müzikten bıkmış yaşlıları da düşünüyorum
her şeyden bıkmış, ve bazen sanırım
ölüm de intihar gibi isteğe bağlıdır, ve burada toprağı
kavramak için en iyi yol Büyük Merkez Çarşf ya
gitmektir, yaşlı Meksikalı kadınları görmektir,
ve yoksulları... eminim bu aynı kadınları
yıllar önce

aynı genç Japon tezgâhtarlarla tartışırken
görmüşsünüzdür;

kıvrak zekâlı, bilgili ve

yalçın portakal, elma, avokado,

domates ve salatalık kümelerinin arasında altın gibi parlak -

ve bunların nasıl görüldüğünü bilirsiniz, iyi görünürler

hepsini yiyebilirim sanırsınız

yak bir puro ve tüttür uzaklaştırı berbat dünyayı.

sonra barlara dönmek en iyisidir, aynı barlara

ağşap, küflü, insafsız, yeşil

barı dolaşan genç,

28

CharlesBukovvski korkmuş ve bela arayan aynasızıyla,
ve bira hâlâ kötüdür

halihazırda kusmuk ve çürümüşlülle karışan bir yanı

vardır, ve buna aldırmaman için

gölgelerde güçlü olman gerekir, yoksullara ve kendine

ve bacaklarının arasındaki alışveriş torbasına aldırmaman için,

orada avokadolar ve portakallar, taze balık ve şarapla
eğlenirken, kim ister kışı Fort Lauderdale'de geçirmeyi?
25 yıl önce bir fahişe vardı orda
tek gözü perdeli, aşın şişmandı
ve sigara barağından küçük gümüş ziller
yapardı, güneş daha sıcak gelirdi o zamanlar
gerçi bu herhalde doğru sayılmaz ya,
ve alışveriş torbanı alıp
çıkart yürürsün sokakta
ve yeşil bira asılı durur
midenin tam üzerinde
kısa ve utanılası bir atkı misali, ve
etrafa baktığında artık
yaşlı adamları
görmezsin.
>aynasızlar
üç küçük çocuk bana doğru koşuyorlar
ılık çalıp
bağırarak

29

Charles Bukovvski tutuklusun!
sarhoşsun!
ve bacaklarıma
oyuncak coplarıyla
vurmaya başlıyorlar.
bir tanesinin
rozeti bile var, bir diğerinin
kelepçeleri var ama ellerim yukarda.
büfeye girdiğimde
dışarda
yuvalarından kovulmuş anlar gibi
dolanıyorlar.
ucuz ufak bir şişe
viski
ve
üç
çukolata alıyorum.
>leydi godiva sayılmaz
kadın sarhoş geldi evime

bir geyik sürükleyip ön verandaya:
o kadar çok kadın var ki dünyayı kurtarmak isteyen
ama kendi mutfaklarını bile idare edemezler,
ama ben...
içeri girdik üç kırmızı
mum yaktım

30

Charle şarap koydum ve kadının üzerinde notlar
aldım:

enlem arka,
boylam ön
taraf, ve geriye
kalanlar, müthiş, böyle bir kadın
Hot Springs Arkansas'da
bir zinnia çiçeği
bulabilir.
üç hafta boyunca geyik eti yedik.
sonra kirayı ödemek için
ev sahibiyile yattı.
sonra ona bir iş buldum garson olarak.
bütün gün uyuyordum ve o eve geldiğinde
kafamı o hayran olduğu
parlak konuşmalarla
dolduruyordu.
aniden ölüp gitti bir gece, dünyayı
pek de
değiştiremeden.
şimdi erken kalkıp
haldeki yükleme merkezine gidiyorum ve
lahanaların
portakalların
patateslerin
kamyonlardan düşmesini ya da
sBukovvski

31

atılmasını bekliyorum.
öğlene kadar yemek yemiş ve uyuyor oluyon
kirayı ödediğimi görüyorum rüyamda
daha iyi bir dünyanın bastığı

numaralı
plastik parçalarıyla.
>işçiler
sürekli gülüyorlar
bir tahta düşüp de
birinin suratını dağıttığında
ya da birinin vücudunu
yamulttuğunda
gülmeye devam
ediyorlar,
kötü ışık yüzünden
gözün rengi
ürkütücü şekilde
sarardığında
yine gülüyorlar;
erken yaşta
kırıksıklar içinde embesilleşmişler
onun bile şakasını yapıyorlar:
altmış gösteren bir adam
32 yaşındayım
dese,
CharlesBukovvski
32
gülerler
hepsi gülerler;
bazen biraz hava alsınlar diye
dışarı çıkmalarına izin verilir
ama dönmek üzere zincirlenmişlerdir
ki bu zincirleri
kırabilseler
yine de kırmazlar;
dışarda, özgür insanların
arasında bile
gülmeye devam ediyorlar,
duyularını kaybetmiş gibi
topal ve anlamsız
bir biçimde
yürürler; dışarda
bir parça ekmek çiğnerler,

çatır çatır pazarlık eder, uyur, kuruşlarını
saate bakıp
dönerler;
bazan işyeri sınırları içinde
bir anlığına
ciddileştikleri de olur, Dışarı'dan
bahsederler, sonsuza dek
Dışarı'da bırakılmanın
ne kadar korkunç
olacağından
CharlesBukovvski
sayarlar,
33
bahsederler, içeriye hiç alınmamanın
korkunçluğundan;
çalışırken ısınıp
biraz
terlerler,
ama sıkı çalışırlar
dahası, o kadar sıkı çalışırlar ki
sinirleri isyan edip
titremelerine sebep olur,
ama sık sık
aralarından
yıldızlar gibi
sivrilmiş olanlardan
övgüler alırlar,
ve şimdi bu yıldızlar
gözlerler
iş i yavaşlatma
ya da kaytarmaya
meyilli
veya
istirahat almak için
hasta numarası
yapabilecek
birkaç kişiyi
denetlerler (daha
mükemmel bir iş için

CharlesBukovvski

34

gerekli enerjiyi
toplamak üzere
istirahat alınmalıdır).
bazan biri ölür
ya da çıldırır
ve o zaman Dışarı'dan
yeni biri gelir
ve kendisine
fırsat verilir.
uzun yıllar
çalıştım;
önceleri işin
monoton, hatta
sersemce olduğuna
inanırdım
ama şimdi anlıyorum ki
bütün herşeyin anlamı var,
ve yüzleri olmayan
işçilerin
gerçekte çirkin olmadıklarını
görebiliyorum, ve gözleri
olmayan kafaların-
o gözlerin görebildiğini
ve işi yapabildiğini
şimdi anlıyorum.
kadın işçiler

CharlesBukovvski

35

CharlesBukowski hep en iyilerdir,
doğal olarak uyum gösterirler,
ve onların bazılarıyla
molalarda
seviştim; başta
dişi maymunlar gibi görünürlerdi
ama sonra
sezgi gücüyle anladım ki
onlar da benim kadar

canlı ve gerçekmişler.
geçen gece saçları beyazlamış ve gözleri körleşmiş artık işe
yaramayan yaşlı bir işçi emekli oldu Dışarı'ya.
konuşma yap! dedik, konuşma yap!
cehennemdi, dedi.
4000 kişi hepimiz
güldük:
mizah anlayışını
sonuna dek
kaybetmemişti.
>ana
işte
yerdeyim ağzım açık ve ana bile diyemiyorum,
ve
köpekler geçiyor yanımdan ve durup taşıma işiyorlar; güneş dışında
herşeyim var ve takım elbisem
berbat görünüyor ve dün
sol kolumdan geriye
36
CharlesBukovvski kalanlar gitmişti
çok azı kalmıştı, herşey müziksiz bir harp gibiydi.
sigarasıyla yatağa uzanmış bir sarhoş en azından 5 itfaiye
arabasıyla
33 adama
iş çıkarabilir.
hiç bir şey
yapamıyorum.
ancak not. - yan mezardaki Hector Richmond sadece Mozart'ı ve
tırtıl şekerlemeleri düşünüyor.
muhabbeti
hiç
çekilmiyor.
>makinelı tüfekler kuleler & mesai kartı saatleri
mankafalar tarafından dolandırılmış hissediyorum kendimi
sanki gerçeklik
şanslı ve avantajlı başlayan
ufak adamların malıymış gibi,
ve soğukta oturup
bir çit kenarındaki mor çiçekleri

merak ediyorum
diğerleri
altın ve Cadillac'larına
ve hanım arkadaşlarına yenilerini katarken,
ben palmiye yapraklarını
mezar taşlarını
ve koza-misali bir uyku çekmenin

37

Charles değerini merak ediyorum;
bir kertenkele olmak
yeterince kötü olurdu
güneşte kızarıyor olmak
yeterince kötü olurdu
ancak İnsan-boyutuna ve İnsan-yaşamına
uygun yaratılmak kadar
kötü olmazdı
ve oyunu oynamayı istememek
kadar, makineli tüfekleri ve kuleleri
ve mesai kartı saatlerini istememek,
araba yıkatmayı istememek
diş çektirmeyi
bileğe takılacak bir saati, kol manşetlerini
bir cep radyosunu
cimbızı ve pamukluyu
iyot şişesi dolu bir dolabı,
kokteyl partilerini
bir önbahçeyi
birlikte söylenen sarkılan
yeni ayakkabıları, yılbaşı hediyelerini istememek kada
hayat sigortasını ve Newsweek dergisini
162 adet beyzbol maçını
Bermuda'da bir tatili istememek kadar.
istemeye istemeye,
bence mor çiçekler benden
Bukovvski

r,

38

daha iyi durumda
kertenkele daha iyi durumda

koyu yeşil hortum
herdem canlı otlar
ağaçlar kuşlar,
kaymak-güneşin altında hayal kuran
kediler
daha iyi durumda benden,
şimdi bu eski ceketini giyip
sigaralarını
anahtarlarını
ve dönüş haritasını el yordamıyla bulup,
çıkıyorum dışarıya
kaldırımında yürüyorum
idamına giden bir adam gibi
kendinden emin,
üstüne gidiyorum
korumalar olmadan yanımda
sürüyorum arabamı
saatte 70 mille üstüne,
manevra yapıp
küfrederek
küller saçarak,
yanan, ölümcül herşeyin
ölümcül küllerini saçarak,
tırtıl bu kadar dehşeti
CharlesBukovvski

39

CharlesBukowski bilmez
karınca orduları
daha cesurdur
yılanın öpücüğü bu kadar aç gözlü
değildir,
ben sadece gökyüzünün beni
daha fazla daha fazla yakmasını istiyorum
yakıp tüketsin ki güneş
sabah altıda doğup
geceyarısını geçerken batsın
daima açık, sarhoş bir kapı misali,
üstüne sürüyorum arabamı
istemiyorum onu

yetişiyorum ona yetişiyorum

bu arada kedi

geriniyor

esniyor

ve başka bir rüyaya dalıyor.

>çığırtkanlar, rahibeler,

bakkal çırakları

ve senin için bir şey ...

bizim her şeyimiz var ve hiçbir şeyimiz yok bazı erkekler bunu

kilisede yaparlar, bazı erkekler kelebekleri ikiye bölerek bazı

erkekler de Palm Springs'de Cadillac ruhlu kaymaksarışınlara

kayarak

Cadillac'lar ve kelebekler her şey ve hiçbir şey, Katolik

Yortusu'ndakilerin birinde son nefese eriyen yüz. ığırtkanlar,

rahibeler, bakkal çırakları ve senin için bir şey var... sabahın

sekizinde bir şey, kütüphanede bir şey nehirde bir şey, her şey ve

hiçbir şey. mezbahada tavan boyunca bir kancaya asılı gelir, ve

sallarsın onu -bir iki

40

CharlesBukovvski üç

sonra yakalarsın, 200 dolar değerde et, kemikleri senin

kemiklerine yaslanmış bir şey ve hiçbir şey. için hep yeterince

erkendir ve daima fazla geç,

ve beyaz lavaboda kan denemesi sana hiçbir şey anlatmaz

ve mezarkazıcıları sabah 5 kahvesiyle

poker oynarlar, otların donu kırmasını

beklerken...

sana hiçbir şey söylemezler.

her şeyimiz var ve hiçbir şeyimiz yok -

cam kenarlı günler ve nehir yosunlarının

akıl almaz leş kokusu - boktan daha berbat;

damalı hamle ve karşı-hamle günleri,

tükenmiş merak, yenilgi de anlamlı

zafer kadar; katır misali ağır günler

gevrek bir griye bulanmış

ve kafese kapatılmış

alakarga ve it kuşlarının arasında oturan bir kağığın

sokağında

somurtkan, güneş-çarpmış ve posası çıkmış,

yük taşıyan katır misali.
iyi günler de var şaraplı ve bağırtılı, ara sokaklarda
kavgalı, kasıklarında inleyerek dolanan kadınların
şişman bacakları,
boğa doğuşu arenalarında,
Capri Ana diye yırtınan elmaslar misali tabelalar,
yerde biten ve sana
ölmek

41

CharlesBukowski ölü orduları ve seni soyup soğana çeviren aşkları
unutmanı
söyleyen menekşeler.
çocukların;
vücutları hâlâ mesaj iletip hissedebilecek,
kilitler maaşlar idealler mallar ve böcek-gibi fikirler
olmaksızın bir aşağı bir yukarı koşturabilecek kadar
canlıyken sana vücutlarından mesaj yollamaya çalışan
vahşiler misali
komik ve zekice şeyler söylediği günler.
kapısı kilitli yeşil bir odada bütün gün ağlayabileceğin günler,
bacakları uzun olduğu için ekmekçiye gülebildiğin günler, çitlere
baktığın günler...
ve hiçbir şey, hiçbir şey. patronların
günleri, nefesi kokan büyük ayaklı
sarı adamlar, kurbağalara
benzeyen adamlar, sırtlanlara benzeyen, melodi hiç
icadedilmemiş
gibi yürüyen adamlar, iş verip işten atıp kâr etmenin zekice
olduğunu düşünen adamlar, masraflı kanlarını, oyulacak ya da fiyaka
satılacak ya da beceriksizlerden duvarla ayınacak 60 dönümlük bir
arazi gibi sahiplenilen adamlar, manyak oldukları için seni
öldürebilecek ve yasaya uyduğu için haklı çıkabilecek adamlar, 10
metre genişliğinde pencerelerin önünde durup da bir bok
göremeyen adamlar, lüks yatlarıyla dünyayı gezebilen ama yine de
yelek ceplerinden çıkamayan adamlar, salyangoz gibi adamlar,
yılanbalığı gibi, sümüklü böcek gibi, ve sümük gibi...
ve hiçbir şey. bir limanda, bir fabrikada,
hastanede, bir uçak fabrikasında, atari salonunda,
berber dükkânında, zaten istemediğin

bir işte son maaşını alman.
gelir vergisi, hastalık, köleşme, kırılmış
kollar, kırılmış kafalar - bütün içine doldurulanlar
eski bir yastık misali dökülür.

42

CharlesBukovvski her şeyimiz var ve hiçbir şeyimiz yok.
kimisi bir süre idare edecek kadar takılır
ve sonra bırakır, şöhrete kapılırlar, öğrenirler
yaşlanırlar ya da kötü beslenirler ya da
gözleri bozulur veya çocukları vardır kolejde
belki yeni arabadır sebep ya da İsviçre'de kayak yaparken
belleri kırılmıştır veya yeni politikalarıdır ya da yeni eşler
ya da sadece doğal değişim ve çürümedir -
dün on raund boyunca yumruk salladığını
ya da üç gün üç gece Sawtooth dağlarının eteklerinde içki içtiğini
bildiğin adam
şimdi bir yorganın veya bir haşın
ya da bir mezartaşının altında
veya kolay bir hayalin etkisine kapılmış,
ya da bir incil taşır yanında veya bir golf çantası ya da
evrak çantası: nasıl da değişirler, nasıl da! - hiç
değişmez sandığın herkes.
böyle günler, senin bugünün gibi.
belki de pencereindeki yağmur
sana ulaşmaya çalışıyor, ne görüyorsun bugün?
ne var? neredesin? en iyi
günler bazen ilk günlerdir, bazen
ortadakiler ve hatta bazen de sonuncular.
boş arsalar fena değildir, kartpostallardaki
Avrupa kiliseleri idare eder. balmumu müzelerinde
en üstün kısırlıklarında dondurulmuş insanlar

43

CharlesBukovvski idare eder, korkunçturlar ama idare ederler,
bilardoda sayıyı
düşün, bilardo sayısını, ve kahvaltıda yediğin
tostu, yeterince sıcak kahveyi, dilin
hâlâ yerindedir, bilirsin, pencerenin dışında
üç tane sardunya, kırmızı olmaya çalışırlar
ve pembe olmaya ve sardunya olmaya, elbette kadınlar bazan

ağlar, elbette yokuşu çıkmak istemez
katırlar. Detroit'ta bir otel odasında
sigara mı aranıyorsun? güzel bir
gün daha. birazcığı, ve vardiyaları biten
canlarına yetmiş hemşireler binadan çıkarken, sekiz hemşire
hepsinin adı ve gideceği yer
farklı - avluda yürürler, kimi kakaosunu ve gazetesini,
kimi sıcak bir banyo ister, kimi de bir erkek, kimi
hiçbir şeyi düşünmüyordun yeterli
ve yetersiz, arklar ve hacılar, portakallar
su olukları, eğreltiotları, antikorlar, kâğıt mendil
kutuları.

en harbisinden bazen güneşte
amforaların hafif tütsü hissi
ve eski savaş uçaklarının konservelenmiş sesleri vardır
ve içeri girip parmağını
pencerenin kenarına sürsen toza
bulanır, belki de toprağa.
ve dışarı bakarsan pencereden
gün orada olacaktır, ve

44

yaşlandıkça bakmaya devam edersin
devam edersin
dilin biraz içeri çekilir
ah ah hayır hayır belki
bazıları doğal yapar bunu bazıları müstehcen
neredeyse her şeyin yokluğu
torbalanmış beyaz bir balon misali
göbeğin varlığı,
merdivenlerde koşuşturan
kimin olduğunu
bilmediğin ayaklar gibi
can sıkıcıdır.
tabii, radyonu açarsan
gömleğinin altındaki yağları
veya Hollywood Bulvarı'nda
komedi gösterisine girmeyi bekleyen
ihtiyar kadınlar gibi
sıralanmış

sıçanları
unutabilirsin.
dört dolarlık odalardaki
yaşlı adamları düşünürüm
dolap çekmecelerinde çorap ararken
kahverengi donlarıyla dikilirler
bu arada saat
CharlesBukovvski
bir tarzda her yerde.

45

bir kobra gibi sıcak
tıkırdamaya devam eder.
ah, bazı güzel şeyler de var, belki:
gökyüzü, sirk,
arabalardan inen kadınların bacakları,
kapıdan bir Mozart senfonisi gibi
giren şeftali.
tartı 90 gösteriyor, doksan kilo
geliyorum, saat sabahın ikisi.
kendini bir şeye adanmak satranç oyuncuların
sigara içerken, içerken, Genet ya da
gazetelerin komik sayfalarını okurken
tek yüce neden,
örste beklemek;
ama belki de henüz yeterince erkendir
Palm Springs'deki halana yazıp
derdini anlatman için.
»evime gelme ama eğer gelirsen ...
evet tabii, dışarda değilsem evdeyimdir
ışık yanmıyorsa
ya da sesler duyarsan
kapımı çalma,
Proust okuyor olabilirim
biri kapımın altından Proust bırakmışsa
ya da güvecim için kemiklerinden birini,
CharlesBukovvski
in ış.

46

CharlesE borç para veremem,

telefonumu
veya arabamdan geriye kalanı kullanamazsın
ama dünkü gazeteyi
eski bir gömleğimi ya da sosisli bir sandviğimi
alabilirsin
ya da gece çığlık atma huyun yoksa
kanepede uyuyabilirsin
ve kendini anlatabilirsin
gayet normal bu;
hepimiz sıkıntı çekiyoruz
ancak ben
Harvard'da okutacağım bir aileye bakmaya
ya da av arazisi almaya  alışmıyorum,
gözüm yükseklerde değil
birazcık daha
hayatta kalmaya uğraşıyorum,
onun için bazen kapımı  alarsan da
a mazsam
ve içeride bir kadın yoksa
belki çenemi kırmış
bağlayacak tel anyonundur
ya da duvark ğıdındaki kelebekleri
kovalıyorumdur,
yani kapıyı a mazsam
açmam, ve nedeni
3ukowski
47

CharlesE henüz seni öldürmeye,
sevmeye, ya da kabullenmeye hazır olmamamdır,
demek ki konuşmak istemiyorum
meşgulüm,  ıldırmışım, keyifliyim
veya belki bir ip hazırlıyorum;
onun için ışık açıksa bile
ve eğer nefes alıp verildiğini, dua veya şarkı söylendiği]
radyonun ya da atılan zarların
veya daktilonun sesini duyarsan -
uzaklaş, sebep gün değil
gece değil, saat değil;
kabalıktan gelen cehalet değil,

hiçbir şeyi incitmek istemem, böcekleri bile
ama bazen ayırdetmesi zor
birtakım duyumlar seziniyorum,
ve mavi gözlerin, maviyseler eğer
ve varsa eğer saçların,
ve kafan - içeri giremezler
ta ki ip kesilene ya da düğümlenene dek
ya da ben yeni aynalarda
traş olana dek, ta ki dünya
durana ya da ebediyen
açılana dek.
»beynimde zambaklar zambaklar bastı beynimi
ukovvski

nı

48

CharlesBukovvski tanrı aşkına
nazi yıldırım timleri misali! ödleğ mi oldum ne?
mavi kazağın
başıboş sallanıyor
memelerin, ve tuhaftır
ben, çarmıha gerilmiş İsa'yı
düşünüyorum, neden
bilmiyorum, ve dondurma
külâhlarını, bu Temmuz gününde
zambaklar bastı beynimi,
bunu unutmayacağım
ama
keşke bir fotoğraf makinem
olsaydı
ya da yanımda yürüyen iri bir
köpeğim, iri köpekler olayları
somutlaştırırlar
değil mi?
çevik ve akıllı bir rüzgâr tarafından
berrak yüzeyi çalınmış bu göle
benzeyen sümüklü burnunu kırıştıracak
iri bir köpek.
burdasın, ancak üzgünüm
yine. kuzu pırzolası kalbimin üzerinde

domuz pirzolası kaburgalarımı hissedebiliyorum ihh
avanak ağır-işçi

49

CharlesBukovvski bağırsaklar, keyifsiz penis
çiklet sidik torbası
atari-salonu alabalığı misali
yağa dönüşen karaciğer
utangaç kış
pratik kulaklar
güve misali eller
kılıçbalığı burun
toprak-kayması ağız ve
geriye kalanlar, geriye kalanlar:
beynimde zambaklar
iyi günleri umarak
eski günleri düşünerek:
Capone ve elmaslar
Charlie Chaplin
Laurel ve Hardy
Clara Bow
geriye kalanlar.
gerçekte hiç olmadı ama sanki bazen çürüme, bir tramvay misali
trafik
şimdi ben
film oyuncusu gibi
(zambaklar beynimde)
elini tutuyorum
ve içinde boğulmak için
tekne kiralamaya
gidiyoruz, rüzgârı çekiyorum içime, kaslarımı gevşetiyorum
ışıklarında durup bekler gibiydi.

50

Charley ama sadece göbeğim
sallanıyor.
biniyoruz
motor
balçığı köpürtüyor.
şehrin binaları
devekuşu ağızları gibi inip

beyinlerimizi
boşaltıyor
güneş yine de içeriye
vuruyor
tak! tak! tak!
derisi çatlamış etimizde
parlak mikroplar dolanıyor, olur şey değil
kilisedeymiş gibi hissediyorum
kendimi: her şey
leş kokuyor, her yerin lastik kenarlarını
tutuyorum
hayalarım kartoplarına dönmüş
sıtmaya uğramış taç çiçekleri görüyorum,
yatağa giren, T-model Ford'lara
binen yaşlı adamlar görüyorum,
altımızda;
küfürle, makama ve bulmacalarla,
ve benim, senin ve
Katzenjammer çocuklarının ölümleriyle
sBukovvski

51

Charh dolu balıklar
yüzüyorlar.
>onlar, hepsi, bilirler
Paris'in kaldırım ressamlarına sor
uyuyan bir köpeğin üstündeki güneş ışığına sor
üç domuza sor
gazeteci çocuğa sor
Donizetti'nin müziğine sor
berbere sor
katile sor
duvara yaslanmış adama sor
vaize sor
dolap yapanlara sor
cepçiye sor ya da rehinciye
ya da cam üfleyen ustaya
veya gübre tüccarına ya da dişçiye sor
devrimciye sor
kafasını aslanın ağzına sokan adama sor

sıradaki atom bombasını atacak
adama sor
kendini İsa sanan adama sor
gece eve dönen bülbüle sor
röntgenciye sor
kanserden ölmekte olan adama sor
banyo yapma ihtiyacı olan adama sor
3sBukowski

52

CharlesBukovvski tek bacaklı adama sor
köre sor
peltek konuşana sor
afyon çekene sor
elleri titreyen cerraha sor
üzerinde yürüdüğü yapraklara sor
tecavüzcüye sor ya da
tramvay görevlisine
veya bahçesinde eğreliotlarını yolan
yaşlı adama sor
tefecinin birine sor
pire eğiticisine sor
ateş yiyene sor
bulabileceğin en sefil adama
en sefil anında sor
bir judo hocasına sor
fil sürücüsüne sor
cüzamlının birine, müebbet mahkûmuna, veremliye sor
tarih öğretmenine sor
tırnaklarının arasını hiç temizlemeyen adama sor
palyaçonun birine ya da gün ışığında ilk gördüğün
yüze sor
babana sor
oğluna sor ve onun
gelecekteki oğluna
bana sor

53

CharlesB bir kesekağıdındaki yanmış ampule sor
baştan çıkmışa, lanetlenmiş, aptala
bilgeye, köleye sor

tapınakları inşa edenlere sor
hiç ayakkabı giymemiş adamlara sor
İsa'ya sor
aya sor
dolaptaki gölgelere sor
güveye sor, keşişe, deliye
New Yorker dergisine karikatür çizen adama sor
süs balığına sor
tap-dansa sallanan eğreliotuna sor
Hindistan haritasına sor
şefkatli bir yüze sor
yatağının altında saklanan adama sor
bu dünyada en çok nefret ettiğin
insana sor
Dylan Thomas'la içen adama sor
Jack Sharkey'nin eldivenlerini bağlayan adama sor
kahve içen üzgün-suratlı adama sor
muslukçuya sor
her gece rüyasında
deve kuşları gören adama sor
hilkat garibesini şovlarında bilet kontrol edene sor
kalpazana sor
ara sokağın birinde
ukovvski

54

CharlesBukowski üstüne gazete örtmüş uyuyan adama sor
ülkeleri ve gezegenleri fethedenlere sor
yeni parmağını kesmiş adama sor
incilin arasındaki sayfa işaretine sor
telefon çalarken çeşmeden damlayan suya sor
yalancı şahitliğe sor
koyu mavi boyaya sor
paraşütçüye sor
karnı ağrıyan adama sor
yüzmekte olan besili kutsal göze sor
pahalı kolejde dar pantolon giyen
çocuğa sor
küvette ayağı kayana sor
köpekbalığının yediği adama sor

bana eşi farklı eldivenleri satana sor
bunların hepsine ve benim saymadıklarına sor
ateşe sor ateşe ateşe-
yalancılara bile sor
ne zaman istersen dilediğine sor
hangi gün istersen yağmurda
karda ya da sıcaktan sararmış bir verandaya
çıktığında sor buna sor şuna sor saçında kuş pisliği olan adama sor
hayvanlara eziyet edene sor İspanya'da bir sürü boğa doğuşu
izlemiş adama sor yeni Cadillac'ların sahiplerine sor şöhretlere sor
sıkılana sor albinoya sor ve devlet adamına
ev sahiplerine ve bilardo oynayanlara sor yapmacıklı insanlara sor
kiralık katillere keltoşa sor şişmana uzun boyluya ve bodura sor
tek-gözlü adama,
sekse düşkün olana ve olmayana sor bütün gazete başyazılarını
okuyan adamlara sor gül yetiştirenlere sor

55

Charles Bukovvski

neredeyse hiç acı çekmeyen adamlara sor ölüm döşeğindekiilere sor
avlusundaki çimleri biçenlere ve maçlarına gidenlere sor bunların
herhangi birine ya da hepsine sor sor sor sor hepsi şöyle
diyecektir;

bir erkek, trabzana yaslanmış dırdır eden bir kadına tahammül
edemez.

»güzel bir gün

virüs dayanıyor

kavramlar çürümüş ayakkabı bağcıkları misali

çözülüyor

diş ağrısıyla domuz pastırması

avlude dansediyor

kirli çorapların durduğu çekmeceyi açıyorum

bir borsacının dünyası

çelikten bilyalar

kelebekler misali uçuşuyor

kör talihi hissedebiliyorum

sanki çarşafın altındaki

leş kokan sert kıllı bir şey

ve bana doğru yaklaşıyor

postacı kafayı yemiş

ve bana leş sıçanlarının kemirip tükettiği
bir torba dolusu sümüklüböcek uzatıyor
tımarhanede adamın biri duvarları öpüp
serin bir Nil boyunca yelkenliyle gezmeyi düşünüyor
boğa güreşlerini futbol maçlarını
boks maçlarını okuyorum
her şey kavgaya devam ediyor
futbol

56

CharlesBukovvski ve kiliselerde eğlenceli oyunlar oynayıp
bacaklara dikiz atıyorlar
dışarı çıkıyorum mutlak
hiçliğe
kare şeklinde portakal rengi bir küreye
çöpbalığı gibi
bana dönüp şekilden sekile giren ağızların üzerinde kafalar
günaydın, güzel bir gün değil mi?
diyor şişman bir kadın
cevap veremiyorum
utanmış
yürüyüp gidiyorum kaldırımda
anlatamıyorum
içimdeki bıçağı
ama güneşin parladığını
çiçeklerin kendi tellerinden
ve benim de kendi tellerimden çekildiğimi görebiliyorum:
göbek, göbek deliği, göt, bukowski
sallanıp yürüyorum
katran tadında buzdan dişler
gözyaşı pınarları propagandası
ayakkabı gibi davranan ayakkabılar
tam zamanında varıyorum
alevler içindeki kederli öğle vaktine.

III

57

CharlesBukovvski DEHŞET CADDESİ VE IZDIRAP YOLU'NDA
ŞİİRLER 1965-1968
baharda muhteşem bir gündü
ve dışarda

hava kirliliğinden ölmemiş kuşları duyabiliyorduk
»bira şişesi
biraz önce mucizevi bir şey oldu:
bira şişem geriye doğru devrildi
ve dik olarak yere düştü,
köpüğü açılsın diye alıp masaya koydum,
ancak fotoğraflar o kadar şanslı değildi bugün
ve sol ayakkabımda küçük bir yırtık var,
ama bunların hepsi gayet anlaşılır şeyler:
çok fazla şey bilemeyiz: hiç bilmediğimiz
yasalar var, kazara elimiz çarpsa
yanabilir ya da donabiliriz; karatavuğu
kedinin ağzına neyin koyduğunu
ya da niye bazı erkeklerin,
diğerleri sonsuz geceler boyu
koca memeleri emerken
evcil sincaplar misali hapse atıldığını anlamak
haddimize düşmez - görev
ve dehşet bu işte, ve nedeni
bize öğretilmez, yine de, şişenin
kış üstü düşmesi şans, her ne kadar

58

CharlesBukovvski birer şişe şarap ve viskim varsa da,
her nasılsa bu, güzel bir gecenin habercisi,
ve belki yarın burnum daha da uzar:
yeni ayakkabılar, daha az yağmur, daha çok şiir.

»beden

burada

o kadar uzun zamandır

başsız

takıldım ki

bedenim bunun

niye ya da nerede

veya ne zaman olduğunu unuttu

ve ayak parmakları umursamaz ayakkabıların içinde yürüyüp durur

ve her ne kadar

parmaklar

portakal

elma

soğan
kitap
ve vücut gibi şeyleri
doğrayıp
tutup
kıpırdatıp
dokunuyorsa da
artık bunların

59

CharlesBukovvski ne anlama geldiğinden
pek emin değilim
bunlar genellikle
lambanın ışığı
ve
sis gibi şeyler
sonra eller
kafaya uzanır
ve bir çocuğun
bir topu
bloknotu
havayı
ya da tahtayı tuttuğu gibi tutar
dişleri
ve düşünen kısmı kayıp
ve ne zaman bir pencere
rüzgârdan açılrsa
bir kiliseye
tepeye
bir kadına
köpeğe
ya da şarkı söyleyen bir şeye
elin parmakları titreşimleri hissetmez çünkü kulakları yoktur
renkleri algılamaz almaz burnu yoktur
memleket sürüp gider saçmalık misali kıtalar misali gün ışıklan ve
akşamlar
çünkü gözleri yoktur koku

60

CharlesB kirli tırnaklarımın Üzerinde parıldar
ve aynanın birinde

suratım
yokolmaya mahkum bir kütle
bir çocuğun topunun
aşınmış bölümü
her yer
devinmekteyken
solucanlar ve uçaklar
arazide yangınlar
tüm kutsallığıyla uzun boyunlu menekşeler
ellerim bırakıyor bırakıyor
bırakıyor.

»nakavt

kolay rakipti, sinek kuşu gibi şişko
ve soluğunu kesmiştim,
kısa yumruk, kros patlattım, acelem yoktu:
herkes bira içerek
asıl doğuşu bekliyordu, ve ben
evi nasıl dōşeyeceğimizi düşünüyordum,
bir tezgâha ve birkaç takıma ihtiyacım vardı,
sonra bir sağ yumrukla yaklaştı -
ışıklara bakıyordum
ve sonra ilk hatırladığım şey, herkes uluyordu,
ve ben dua eder gibi dizlerimin üzerindeydim,
ukovvski

61

CharlesBukovvski ayağa kalktığımda
o güçlenmiş bense güçten düşmüştüm; eh, diye düşündüm, çiftliğe
dönerim, pek de hazetmem zaten kazanmaktan.

»öğleden önce pazar

ıspanak, Gabriel,
her şey yıkılıyor,
her şey yıkılıyor ve uçuyor,
barbados, barbados, ayak parmakların nerede?
dallar kırılıyor, kuşlar düşüyor, binalar yanıyor,
orospular dimdik ayakta,
bombalar üstüste diziliyor,
akşam, sabah, gece,
fıstık ezmesi,
fıstık ezmesi şahinler,

kafamın tepesinde biten zambaklar misali nefes alan yağmur,
kerpetenler kerpetenler
çelik mengene misali öpücükler,
güve dolu ağızlar,
hidra-kafalı pezevenkler,
dolunayda Florida,
ağzı insanla dolu köpekbalığı,
ağzı fıstık ezmesiyle dolu insan, yağmur
gri saatlerin bağırsaklarına dikiz atan yağmur,
atları düşleyen atlar,

62

CharlesB çiçekleri düşleyen çiçekler,
güzelim bedenimin gri saat parçalarıyla koşan atlar,
yanan ekmek, alevler içinde bütün İspanya ve
kraterleri düşleyen kentler,
tüm varlıkların beyinlerinden daha büyük bombalar
düşüyorlar
saatler horozların horozlan mıdır?
çitte tünemiş horozlar
öten fıstık ezmesidir horozlar,
ALEV yüksek olacak, alev devasa olacak,
öp öp öp ki
uzaklaşsın her şey,
umarım yağmur yağar bugün, umarım
jetler ölür, umarım
kedi yavrusu bir fare yakalar, umarım
ben görmem bunu, umarım
yağmur yağar,
buradan uzaklarda herhangi bir şey umarım,
bir köprü umarım, bir balık, bir yerlerde
öğle saatine bıyıklarını buran bir kaktüsü umarım,
çiçekleri ve atları düşlüyorum
dallar kırılıyor kuşlar düşüyor binalar
yanıyor, orospum odada yürüyüp
bana gülümsüyor.
>postayı almaya çıkmak üzerine
ukovvski

63

CharlesBukovvski karatavuklar tarafından tecavüze uğrayacak

solucan filolarının
striptizciler gibi sürünüp durduğu
tuhaf öğle vakti.
dışarı çıkıyorum
ve sokak boyunca her yerde yeşil ordular
sonsuz bir 4 Temmuz misali renk fışkırtıyorlar,
ve ben de içerde şişmekteyim sanki,
bilinmez bir patlama gibi, bir
his belki de, hiçbir yerde
hiçbir düşman olmaması hissi.
posta kutusuna uzanıyorum
içinde
hiçbir şey yok - doğal gaz şirketinden
gazı tekrar keseceklerini söyleyen bir mektup bile yok.
eski karımdan,
şimdiki mutluluğuyla böbürlenene
kısa bir not bile yok.
zihnim vazgeçtikten sonra bile elim inanmaz bir biçimde posta
kutusunu araştırıyor.
içinde
ölü bir sinek bile yok.
aptalım, diye düşünüyorum, işlerin böyle yürüdüğünü bilmeliydim.
tüm çiçekler
beni memnun etmek için zıplaşırken
içeri giriyorum.
var mı bir şey? diyor kadın.

64

Charles Bukowski yok bir şey, diyorum, kahvaltıda ne var?
>hükümeti devirmek istemiştin ama tek götürdüğüm birinin karısı
oldu
30 köpek, 20 ata binmiş 20 adam ve bir tilki
ve şuraya bak, şöyle yazmışlar,
sen devletin ve kilisenin enayisisin,
ego-rüyasına dalmışsın,
tarihini oku, ekonomik sistemi çalış,
ırk savaşlarının 23 000 yıldır sürdüğünü unutma.
hatırlıyorum da 20 yıl önce yaşlı bir Yahudi terziyle oturup
konuşurduk, lamba ışığında burnu düşmana doğrultulmuş bir top
gibi idi; bir de İtalyan bir eczacı vardı, şehrin en iyi semtinde

pahalı bir apartmanda otururdu; çökmeye yüz tutmuş bir hanedanı
devirme planları yapardık, terzi yeleğin birine düğme diker, İtalyan, purosunu gözüme sokup beni dolduruşa getirirdi, kendim de çökmeye yüz tutmuş bir hanedandım, her fırsatta sarhoş,
iyi okurdum, açlıktan nefesim kokar, bunalırdım, ama aslında genç, güzel bir a.cık bütün kuyruk acımı alırdı, ama bunu bilmiyordum; İtalyan'ı ve Yahudi'yi dinler sonra da karanlık arka sokaklarda, otlandığım sigaraları tütürüp evlerin arka cephelerinin alevler içinde yıkılışını izlerdim, ama bir yerlerde kaçırdık bir şeyleri: yeterince cesur değildik, yeterince cüsseli ya da ufak tefek değildik, ya da sadece muhabbet etmek istiyorduk veya sıkılmıştık, neyse işte anarşi işi suya düştü,
Yahudi öldü, İtalyan öfkeliydi çünkü o eczaneye gittiğinde ben karısıyla kalıyordum; kendi özel hükümetinin devrilmesine aldırđı yoktu,
karısı da kolayca devrildi zaten, bense suçluluk hissediyordum: çocuklar diğerk yatak odasında uykuda oluyordu; ama sonra barbuttan 200 \$ kazandım ve New Orleans'a giden bir otobüse atladım,
köşede dikilip barlardan gelen müziğı dinledim ve sonra barlara girdim, orada oturup ölmüş Yahudi'yi düşündüm, nasıl olup da tek yapabildiğinin düğme dikip konuşmak olduğunu, ve nasıl olup da ikimizden de kuvvetli olduğı halde teslim
65
CharlesBukowski olduğunu -
teslim oldu çünkü sidik torbası koy vermişti, belki de bu, Wall Street'i ve Manhattan'ı Kilise'yi, Central Park'ı ve Roma'yı ve Solcuların Bankası'nı kurtarmış olabilir, ama eczacının karısı, çok hoştu, yastığının altındaki bombalardan ve Papa'yı yuhalamaktan bıkmıştı,
ve çok hoş hatları vardı, çok güzel bacakları, ama sanırım o da benim gibi hissediyordu: zayıflığın Hükümet'te değil de İnsan'da olduğunu; sırayla alacak olursak, insanların hiçbir zaman fikirleri denli güçlü olamadıklarını

ve fikirlerin, insanlara dönüştürülmüş hükümetler olduğunu;
herneyse, dökülmüş bir martiniyle başladı ve yatak odasında son
buldu: arzu, devrim,
saçmalık sona erdi, ve perdeler rüzgârdan hışırdadı,
kılıçlar misali sakırdadı, toplar misali gürledi,
ve 30 köpek, 20 ata binmiş 20 adam
güneş altındaki tarlalarda tek bir tilkiyi kovaladı,
yataktan çıkıp esnedim ve göbeğimi kaşıdım
ve biliyordum ki yakında çok yakında yine adamakıllı
sarhoş olmam gerekecekti.

>kızlar

beş yıldır

aynı

lamba siperliğine

bakıp duruyorum

üzerinde bir tür

bekâr tozu birikti

ve buraya gelen kızlar

66

temizleyemeyecek kadar

meşguller

ama önemi yok zaten ben de şu ana dek

farkedemeyecek kadar meşguldüm

ışığın

beş yıllık

toz nedeniyle

iyi aydınlatmadığını.

>red mektupları üzerine bir not

duvarın ötesine geçmeyi

ya da insan zihnine ulaşmayı

uykuyu

uyanıklığı

seksi

sıçmayı

ya da adını koyabileceğin

veya koyamayacağın

çoğu şeyi

başar amamak

iyi bir şey değil.

bir tavuk
solucanını yakaladığında
başarmış demektir
ve şunu söylemeliyim ki,
solucan

CharlesBukovvski

67

seni yakaladığında
(ölü veya canlı)
duyarlılığı olmasa da
hoşlanır bundan.
sanki bu şiir
reddedilip geri döndüğünde
başaramadığım
anlamam gerekirmişcesine.
ya daha etli-butlu solucanlar buldu ya
bir dahaki sefere
bir yumurta kırdığımda
seni düşüneceğim.
çatalla karıştırıp
yükselticem alevi
eğer
bir yumurtam
varsa.

›gerçek hikâye

ön tarafı

kıpkırmızı

otobanda yürürken buldular adamı

paslı bir teneke kutuyu almış

ve cinsel organlarını kesmiş,

sanki -

gördünüz mü bana yaptığınızı?

CharlesBukovvski

ı da tavuğun gözleri bozuktu.

68

CharlesBukovvski alın hepsi sizin olsun,
dercesine.

ve bir parçasını bir cebine
diğerini

öbür cebine koymuş
ve öylece yolda yürürken bulmuşlar.
doktorlara teslim etmişler
onlar da takımları
yerine dikmeye çalışmışlar
ama
takımlar
bulundukları durumdan
hoşnutlarmış.
bazan
dünyanın hıyarlarına teslim edilen
bütün güzelim a. akları düşünüyorum da.
belki de
bunu protesto ediyordu
ya da her şeyi.
konser yorumları
ve beyzbol sonuçları arasına sıkışmayan
tek kişilik bir
Özgürlük Yürüyüşü.
Tanrı,
ya da başka biri
ondan razı olsun.

69

Charles Bukowski
>yaşamak
demek istediğim, uyudum işte
dirseğimde bir sinekle uyandım ve
adını Benny koydum
sonra da öldürdüm
ve sonra kalkıp posta kutusuna baktım
hükümetten bir tür uyarı gelmişti
ama çalılıklarda süngüsünü takmış
dikilen kimse olmadığı için
yırtıp attım
ve yatağa dönüp tavana diktim gözlerimi
ve düşündüm, gerçekten hoşuma gidiyor bu,
burada bir on dakika daha uzanacağım
ve bir on dakika daha uzandım
ve düşündüm,

mantıksız bu, yapılacak bir sürü işim var ama
burada bir yarım saat daha
uzanacağım,
ve gerindim
yayıldım
ve dışardaki bir ağacın küçük yapraklarından geçip vuran güneşi
seyrettim, ve hiç de öyle muhteşem şeyler düşünmedim, ölümsüz
düşünceler geçmedi kafamdan, ve en güzel bölümü de buydu sonra
hava biraz ısındı battaniyeleri üzerimden atıp uyudum -ama allahın
belası bir rüya: yine trendeydim
aynı 5 saatlik hipodroma gidiş-dönüş treninde pencere kenarında
oturuyordum, aynı hüzünlü okyanustan geçtim, Çin, kafamın
gerisinde bir
yerlerde

70

CharlesBukovvski tuhaf şeyler geveliyordu ağzında,
ve sonra yanıma biri oturdu
ve atlardan konuşup durdu
güveli-köfte konuşması azrail gibi canıma okudu,
sonra yine hipodroma vardım: atlar perdeye yansıtılmış bir şey gibi
koşup
durdular ve jokeylerin suratları kerpiç beyazı
sonunda kimin kazandığının önemi yoktu
ve herkes biliyordu bunu,
rüyadaki dönüş yolculuğu
gerçektekinin aynıydı:
tonlarca gece sarmış ortalığı simsiyah
yerlerinde bulunmaktan utanan aynı dağlar, yine aynı deniz, yine,
iğnenin deliğinden geçen bir y.rak misali ilerleyen
tren
sonra kalkıp işemek zorunda kaldım
ve kalkıp işemek zorunda kalmaktan nefret ediyordum
çünkü birisi, hıyarın biri yine tuvalete kâğıt atmıştı
ve tıkanmıştı, ve geri döndüğümde herkesin
suratıma bakmaktan başka yapacak bir işi yoktu
ve öyle yorgunum ki
suratıma baktıklarında
kendilerinden
nefret ettiğimi anlıyorlar

ve sonra benden nefret edip
öldürmek istiyorlar
ama öldürmüyorlar.

71

Charles Bukowski

uyandım ama yatağımın yanında hata ettiğimi söyleyecek biri
olmadığından biraz daha uyudum bu kez uyandığımda
neredeyse

akşam olmuştu, insanlar işten eve dönüyordu.

kalkıp bir sandalyeye oturdum ve

eve dönüşlerini seyrettim, o kadar iyi görünmüyorlardı.

genç kızlar bile evden çıktıklarındaki kadar iyi görünmüyorlardı.

ve erkekler döndüler evlerine: pis işlere bakanlar, katiller,

hırsızlar, dolandırıcılar, bütün takım, ve suratları tasarlanmış en

korkunç cadılar günü maskesinden daha

korkunçtu.

kışede mavi bir örümcek gördüm ve süpürgeyle geberdim.

insanlara bir süre daha baktım ve sonra sıkılıp vazgeçtim ve

kendime birkaç yumurta kırıp ekmek ve çayla yedim.

iyi geldi.

sonra banyo yapıp yatağa döndüm.

>entel

kadın

havaya sprey sıkan

uzun bir hortum misali

durmadan yazı yazıyor,

ve durmadan

kavga ediyor;

söyleyebileceğim

gerçekten farklı

hiçbir şey

olmadığından

72

Charles Bukovski söylemekten

vazgeçiyorum;

sonunda -

üzerinde

etki yaratmaya çalışmıyorum

gibi bir şey deyip

söylene söylene
çıkıp gidiyor.
ama biliyorum ki geri dönecek, hep dönerler.
ve
akşam 5'te kapıyı çalıyordu.
açtım kapıyı.
beni istemiyorsan uzun kalmam, dedi.
eyvallah, dedim, banyo yapmam lâzım.
evlilik gibi bir şey:
her şeyi
hiç olmamış gibi
kabulleniyorsun.
>bir kadeh kızarmış-göz
sosyal sigorta kartımı havaya kaldırıp tutardım, dedi bana, ama o
yarmaları göremezdi kartımı.
şu büyük yeşil perdeli yerde mi demek istiyorsun? diye sordum.
evet, şey, her neyse işte, sonunda işe alındım
geçen gün
domates toplama işine, ve allan kahretsin,
kadar ufak tefektim ki etraftaki bütün o çam

73

CharlesBukovvski hiçbir yere kıpırdayamıyordum
hava o kadar sıcak, o kadar sıcaktı ki
torbaya hiçbir şey atamıyordum
ben de kamyonetin altında gölgeye
uzandım ve diktim şarabı.
beş kuruş
kazanamadım.
bir içki al, dedim, eyvallah, dedi.
içeri iri iki kadın girdi
gerçekten katana gibi
ve yan tarafa oturdular.
kadınlardan biri,
bir kadeh votka, dedi barmene.
aynısından, dedi diğeri de.
elbiselerini kalçalarına kadar çekip bacak bacak üstüne attılar.
üff, üfff be. sanırım kafayı yiyorum, dedim domates tarlalarından
gelme arkadaşşıma.
allahım, dedi, allahım, gördüklerime inanamıyorum.

hepsi gerçek işte, dedim.
boksör müsün? dedi yakınımıdaki.
hayır, dedim, suratına ne oldu?
San Berdoo otoyolunda trafik
kazası, sarhoşun biri kavşakta yola fırladı, o sarhoş
bendim.
yaşın kaç, babalık?
şeftaliyi yarabilecek kadar yaşlıyım, dedim, kuvvet versin diye
puromun külünü birama dökerken.
şeftali alacak paran var mı? diye sordu.

74

CharlesBukowski seni hiç Mojave ölünde kovalayıp tecavüz
ettiler mi?
hayır, dedi.
son 20' liğimi çıkarıp moruklara mahsus yiğitçe bir kayıtsızlıkla dön
içki ismarladım.
kızların ikisi de gülümseyip sanki mümkünmüş gibi, eteklerini daha
da yukarıya çektiler
arkadaşın kim? diye sordular. Lord Chesterfield'la tanışın, dedim.
memnun olduk, dediler.
selam, yavrular, dedi bizimki.
Üçüncü caddedeki tünelden geçip yeşil bir otele geldik, kızların
anahtarı vardı.
tek yatak vardı ve hepimiz içine girdik, kim kimi götördü
bilmiyorum.
ertesi sabah arkadaşım ve ben San Pedro Caddesi'ndeki Tarlaişi
Amele Pazarı'nda sosyal sigorta kartlarımızı kaldırıp sallıyorduk.
onunkini göremediler.
kamyonu binen son adam bendim, iri bir kadın ayakta bana
yaslanmış dikiliyordu, port şarabı kokuyordu.
tatlım, dedi, suratına ne oldu böyle?
panayırda oldu, danseden bir ayının dansetmeyeceğii tuttu.
palavra, dedi.
belki de öyle, dedim, ama elini taşaklarımdan ek, herkes bakıyor.
tarlalara vardığımızda güneş iyice yükselmişti ve dünya berbat
görünüyordu.
>bir dahiye rastladım
bugün trende
bir dahiye rastladım

5-6 yaşlarında,
yanıma oturdu
ve tren kıyı boyunca ilerlerken
okyanusa geldik

75

sonra bana bakıp
hiç de güzel değilmiş,
dedi.
bunu ilk defa
öğün
farkettim.
›solucanlara iyi geceler öpücüğü
ölmeye yetecek
ama öldürmeye yetmeyecek kadar soğuk
doktorumun yeşil hapını
yutup
çay içiyorum
köpekbalıkları
çiçeklerle dolu vazolarda yüzerken
on tur atıyorlar
yirmi
ödleğ yüreğimi
arıyorlar
çatlak bir Mayıs gecesi
Los Angeles' ta
Pazar günü
birisi
Beethoven çalıyor
çekilmiş perdelerin gerisinde
pusuya yatmış bekliyorum
Charles Bukowski
mıkkanlı

76

hırslı adamlar
yeni arabaları ve yeni sarışınlarıyla
caddelere hükmediyorlar
bense kiralık bir odada oturmuş
ağaçtan bir tüfeğiyi oyuyorum
çocukların boya kalemleriyle

duvarlara
çıplak kadın
boğa
aşk serüvenleri
yaşlı adamlar
çiziyorum
generaller, doktorlar, polisler
bizleri uyarıp
işkence ederken
becerebildiğimiz şekilde yaşamak
kendimize kalmış
günde bir kez banyo yapıyor kedilerle gc
kalbim durduğunda
bütün dünya hızlanıp
güzelleşecek
ve ısınacak
bir yaz diğerini kovalayacak
bir göl misali berrak olacak hava
ve tabii ki anlam da
ancak bu arada
CharlesBukovvski
»lgelerden korkuyorum ve neredeyse hiç uyuyamıyorum
77

CharlesBukowski yeşil hap
caddenin kenarında bu yağlı
zemin ve
aşağıda bir parsel dolusu solucan solucan
solucan
ve burada yukarıda
beklerken
beni öpüp okşayıp uyutacak
sarışın bir huri de yok.
»John dillinger ve le chasseur maudit
şanssızlık bu, ve zaten tarzım da değil, ama umurumda değil: kızlar
bana lavabodaki saçları hatırlatır, kızlar bana bağırsakları sidik
torbalarını ve bağırsak hareketlerini hatırlatır; dondurmacı
zillerinin, bebeklerin, motor supaplarının, eğri büğrü a.cıkların,
palmiye
ağaçlarının

holdeki ayak seslerinin... bunların hepsinin beni bir mezartaşının
soğuk sakinliğiyle heyecanlandırması da
şanssızlık;
belki de başka çaresiz erkekler de olduğunu duymak dışında
sığınılacak hiç bir teselli yoktur: Dillinger, Rimbaud, Villon,
Bebekyüzlü Nelson, Seneca,
Van Gogh, ya da çaresiz kadınlar: kadın güreşçiler, hemşireler,
garsonlar,
orospular
kadın şairler... ancak yine de, buz küplerini aşmak
ya da burnuyla boş bir bira kutusunu didikleyen bir fare de
önemlidir -
birbirine bakan içi boş iki delik, beyninin sakıngan ağına ışıklarıyla,
tuzlu ışıklarıyla takılan, sana dokunup sonra seni
Hindistan diye bir yerin daha somut aşkı uğruna terkeden paslı
gemilerle dolu gecedenizi; ya da gömleğini ürkmüş bir kuş misali
uçurup yırtan

78

CharlesBukovvski

pencerelerden giren rüzgârda, uykuyla afyonlanmış bir halde bir
neden olmaksızın arabayla uzun gitmek, ve hep o dur ışıkları, hep
kırmızı,
geceateşi ve yenilgi, yenilgi...
akrepler, çürüğe ayrılanlar, bohçalar:
eski-işler, eski-eşler, eski-yüzler, eski-yaşamlar,
mezarında yer elması gibi cansız yatan Beethoven;
kırmızı el arabaları, evet, belki de,
ya da Cehennem'den bir mektup şeytanın imzaladığı
ya da ucuz bir stadyumda çığlık çığlığa dumanın ortasında
birbirini kıyasıya döven iki iyi çocuk,
ama genellikle umurumda değil, oturmuşum burada
bir ağız dolusu çürük dişle,
oturmuş Herrick okuyorum ve Spenser
ve Marvell ve Hopkins ve Bronte (bugün Emily'yi okuyorum);
ve Dvorjak'tan Öğlen Cadısı'nı dinliyorum
ya da Franck'tan Le Chasseur Maudit'yi
aslında umurumda değil, ve şanssızlık bu:
bugünlerde genç bir şairden mektuplar alıyorum
(çok genç galiba) bana diyor ki, bir gün

kesinlikle dünyanın büyük şairlerinden biri olarak tanınacağım.

Şair!

kötü idare: bugün güneşte ve bu şehrin sokaklarında

yürüdüm: bir bok görmedim, bir bok öğrenmedim, bir bok

değildim, ve odama dönerken

korkunç bir gülümsemeyle sırttan yaşlı bir kadının yanından

geçtim;

yollara

79

Charles Bukowski çoktan ölmüştü, ve her yerde telleri hatırladım:

telefon telleri, elektrik telleri, bardaktaki japon balığı gibi

kısıtılmış

gülümseyen elektrikli suratlar için teller, kuşlar gitmişti, kuşların

hiçbiri tel istemiyordu ya da telin gülümsemesini ve kapımı kapadım

(sonunda) ancak pencerelerden gelen de aynı şeydi:

bir kornaya basıldı, birisi güldü, sifonun biri çekildi,

ve ne tuhaftır ki sonra

çığlıkların ortasında geçip giden bütün numaralı atlan

düşündüm,

Socrates gibi geçip giden, Lorca gibi geçip giden, Chatterton gibi...

ölümümüzün, bir atık sorunu olması dışında pek önemi olmayacağını

düşünmeyi yeğlerim, çöpün boşaltılması gibi bir sorun, ve her ne

kadar genç şairin mektuplarını saklıyorsam da, onlara inanmıyorum

ama hastalıklı palmye ağaçlarına ve güneşin sonuna baktığım gibi

arada bir bakıyorum.

›bir parça uyku ve kafa huzuru

eğer erkeksen, Los Angeles, kafayı yiyip

mücadele ettiğin yerdir; ya da eğer kadınsan, ve baldır bacağın

ve malın yerindeyse, bir tepeye verirsin sırtını teknenin,

böylece yaşlanınca Beverly Hills'de malikânenin birinde

saklanabilirsin ve kimse nasıl çürüdüğünü göremez.

biz de taşındık işte buraya - ve neyle karşılaştık dersiniz

yan kulübede ucuz şarap içip sanrılar gören

ve radyosunu mümkün olduğu kadar yüksek sesle dinleyen

dinle kafayı bozmuş bir manyak, tanrım!

şimdi bütün tinselcileri anlıyorum!

ne kadar çok günah işlediğimi biliyor ve ölmem gerektiğini

anlıyorum ve artık hazırlanmalıyım ...

ama önce biraz uyuyabilsem fena olmazdı

80

CharlesBukovvski bir parça uyku ve kafa huzuru.
pencereyi açıyorum ve avluya çıkmış buluyorum adamı
bir ilahiyle
ya da ruhanî başka bir bokla dansediyor.
kışına kırmızı bir mayo geçirmiş
bronzlaşmış ve şarapla kafayı çekmiş
ama hareketleri sert ve garip -
aşın şişman
5 5'inde
ceviz gibi bir herif, yamrı yumru ve şekilsiz.
güneşte kollarını sallıyor ve kuşlar
ürküp uzaklaşıyorlar
ve hızla dönüp içeri giriyor.
ama burdaki sokak manzarası güzel -
Japon kadınları ve yaşlı kadınlar
genç kızlar ve dilenciler var.
büyük palmiyelerimiz
bir sürü kuşumuz var
park yeri de idare eder ...
ama din manyağımız işe gitmiyor
çalışmayacak kadar akıllı
yani ikimiz de yan gelip yatıyor
ve radyosunu dinleyip
kafayı çekiyoruz
ve merak ediyorum acaba hangimiz önce cehennemi boylayacak-
inciliyle o mu yoksa Atyarışı Bültenimle ben mi

81

CharlesBukovvski ama burdan onu böyle dinleyeceksem yardım
bulmam gerekecek,
ve sıradaki dans benimki olacak.
keşke şu anda satacak bir şeyim olsaydı da bir yerde
saklanabilseydim
dört metrelik duvarları
ve suyla dolu hendeği olan
zenci melezi karırlarla dolu bir yerde.
ancak her zaman olduğu gibi,
önümde uzun günler ve geceler görünüyor.
iyi bir ihtimalle sadece radyo tüpünün zayıflamasını,

en kötü ihtimalle de ölmesini umabilirim,
ki ikimiz de buna duacı
ve hazırız.
>iyi bir adama da benziyordu
farklı bölümlerini güzelce paketleyip
bacakları St. Louis'deki teyzesine
kafayı Brooklyn'de bir izci oymak beyine
göbeği Des Moines'te şaşı bir kasaba gönderdi,
dişilik organları da Los Angeles'ta genç bir rahibe gönderildi;
kolları köpeğine verdi
ve elleri ceviz-kıracağı olarak kullanmak üzere sakladı,
göğüsler ve kalçalar gibi geriye kalan parçalardan da
çorba yaptı
ve ne tuhaftır ki kadının tadı
hiç çorbadaki kadar güzel olmamıştı.

82

CharlesBukovvski kadının cüzdanındaki parayı harcadı
kaliteli Fransız şarabı, bezelye, yarım kilo marijuana
ve iki küçük papağan aldı; Keats'in toplu eserlerini,
2 metrekarelik bir bandana,
fildişi saplı bir makas,
ve ev sahibesi kadına
bir kutu şeker aldı.
sonra yedi içti ve üç gün üç gece uyudu
ve polis geldiğinde
dostça ve sakin görünüyordu
ve karakola giderken yol boyunca
havadan, dağların renginden,
bunun gibi çeşitli şeylerden bahsetti, hiç de öyle bir katile
benzemiyordu.
gerçekten de tuhaftı.
>gökyüzünde çocuklar
çocuklar gelip kahverengi direğe tırmanıyor çaydanlık İspanyolca
kahverengi direğe tırmanıyor -
Charlemagne bunun için çarpıştı
bunun içindir ki
II Duce arabasından kazınıp
ayı misali derisi yüzüldü
ve başaşağı asıldı -

çocuklar
kahverengi direğe
ı fokurduyor çocuklar

83

CharlesBukovvski tırmanıyor
üç ya da dört tanesi;
bu binaya
yeni taşındık,
tablolar halâ
paketlenmiş duruyor,
İngiltere, Şikago,
Cheyenne ve New Orleans' dan gelen mektuplar da,
ama biraları götürüyoruz
ve masada
beş portakal
ve dört armudumuz var
anlıyacağınız hayat,
birinin gazı açmak için 15 \$ istemesi dışında
fena sayılmaz;
çocuklar
maviyeşil garaj çatılarına atlamak için
telefon direğine tırmanıyorlar
bense perdenin gerisinde
çırılçıplak dikilmiş
puro içiyorum,
ve
olabildiğince etkilenmiş durumdayım
sanki dışarda
Bakire Meryem dansediyormuşcasına;
ve pencereden

84

CharlesBukovvski kuzeye doğru bakınca
iki adam görüyorum
45 güvercini besliyorlar
ve güvercinler
8 -10' luk ayrı halkalar halinde
dönen bir iple birbirine tutturulmuş gibi yürüyorlar,
saat öğleden sonra 3'ü
ve kaliteli bir puroyu gösteriyor.

Çiğero bunun için doğuştu, Jake LaMotta ve Waslaw Nijinsky, ama birisi vitaminlerimi almıyorum.

çocuklar

yeşilmavi çatılarda koşuyorlar

kuzeyde ise

güvercinler yükseliyor;

her şey son derece

kutsal

ve ben

gri ve s

duman üflüyorum.

sonra kırmızı ceketli bir kadın,

belli ki bir görevli,

okumuş

bir hatun

gökyüzünün

temizlenmesi gerektiğine karar veriyor:

Hey !!! siz çocuklar

gitarımızı çaldı ve haftalardır

85

CharlesBukovvski İNİN bakayım oradan!

avcıdan kaçan

geyikler kadar muhteşem.

Agrippina bunun için savaştı, Mithridates de, William Hazlitt de.

şu anda

paketleri açmaktan başka

yapacak bir şey yok.

»rupert brooke bekleyen hatuna not

ne yani, ne bekliyordun ki? peltek peltek John Donne okuyan

bir okul çocuğu mu? yoksa

içini Hayat'ın leşiyle dolduracak daha pratik bir sevgili mi?

ben budalanın biriyim ve centilmen falan da değilim: Crane ile

pijamalarını üstümde

Brooklyn Köprüsü'nde yürüdüm, ama yaşlandıkça, intihar

çözüm olmaktan çıkıyor:

öldürecek şey gittikçe azalıyor.

işte ben de pirzolalar, deri, ve başka gardroplardan gelme

hastalıklı kravatların ortasında, müziğiyle dolu portakal gibi

yuvarlak entrikalar kuruyorum.

Brooke mu? hayır, ben soytarının biriyim;
senin kahkahanın,
sirk maymunlarının ve kaplanların,
saat 5:30 olmadan sekreterlerini düzen iş dünyasının sirk
delilerinin sirk kumunda zeytinini kaybetmiş bir soytarı... ne
bekliyordun ki?
çorak beynine Picasso renkleri serpiştirecek pembe yanaklı birini
mi?
velhasıl, oda kaynayan beynimin buharından maviye dönmüştü,
kurnaz mırıltılarımın

86

CharlesBukovvski cehennem gibi
duygusuz bir denize
ve parmaklarım .m sularının son damlasından uyuşmuş düştüm,
dikenli sarmaşıkların arasından yuvarlandım lanetleyerek adını,
ne centilmeni
hangi centilmen,
yılan ısırtığı misali öpülüp iktiredilmiş aşk,
taraça sineklerle kaynıyordu, sinekler
ve yalanlarla, ve kırmızı ağzın bağıırıyordu,
zamanı geçmiş faturalar gibi kırılıp bağıırıyordu lambaların:
SARHOŞ! YİNE SARHOŞSUN! SENİ GERZEK!
anlıyacağınız, Yeats, Keats, meme uçları... şeftaliden başka bir şey
değil!
ne... İspanya'ya ne oldu? adamım Lorca'ya ne oldu? ya devrim?
tugaylara katılmalı! benim elim
>kötü şairle iyi şair arasındaki fark şanstır
sanırım öyle.
Philadelphia'da bir tavan arasında kalıyordum
yazın sıcaktan pişiyordu ben de
barlarda kalıyordum, meteliksizdim ve son kalan paramla
gazeteye küçük bir ilân verdim; yazarım,
iş arıyorum, dedim . . .
palavraydı tabii; yazardım ve
biraz zaman, biraz yemek ve biraz da
tavan arası kirası arıyordum.
bir kaç gün sonra nihayet bir yerden eve döndüğümde
ev sahibem, biri seni sordu,
gider moruk!

87

CharlesBukowski dedi. yanlışlık olmalı,
dedim, hayır, kendisi yazarmış, bir tarih kitabı yazmasına
yardımcı olmanı istiyormuş,
dedi. güzel, dedim, biliyordum ki bir haftalık kira daha
çıkmişti - yani, borç şeklinde -
oturup borç yazdığım şaraba yumuldum
ve kızgın çatıda sıcaktan kavrulmuş halde düzüşen güvercinleri
seyre koyuldum.

radıyoyu sonuna kadar açıp
şarap içtim ve bir tarih kitabını nasıl ilginç ama gerçek
kılabilirim diye düşündüm.

ama orospu çocuğu bir daha görünmedi.
ve sonunda Batı'ya giden bir demiryolu işçileri
grubuna katılmak zorunda kaldım
bize konserve yemek verdiler ama
açacak vermediler

biz de konserveleri koltuklara ve
üzerinde yüzyıllık toz birikmiş vagonlara vurarak açtık
konserveler pişmemiştii

ve su mum ipi gibi kokuyordu ben de Texas'ta bir yerde bir çalı
yığınının üzerine atlayıp tüydüm her yer yemyeşildi ve uzaktaki
evler güzel görünüyordu bir park buldum ve bütün gece uyudum
sonra beni buldular ve bir hücreye kapattılar ve cinayet ve
soygunlarla ilgili sorular sordular, becerilerini kanıtlamak
istercesine kitaplardan bir sürü palavra bulmaya çalıştılar ama o
kadar da yorgun değildim
sonra beni elliyedi mil uzaktaki komşu kasabaya götürdüler iri olanı
kıcıma tekme bastı ve gaza basıp gittiler, ama şansım döndü:
iki hafta sonra belediye sarayının bürosunda güneşte, dirseğimdeki
koca sinek gibi yarı uykulu oturuyordum ve kadın beni alıp arasıra
kurul toplantılarına indiriyordu ben de ne olup bittiğini anlıyormuş
ve kıytırık bir kasabanın gelirlerinin nasıl tahsis edileceğini
biliyormuş gibi ciddiyle dinliyordum.

88

CharlesBukowski

sonra yatağa yattım ve vücudumun her tarafında diş izleriyle
uyandım, allahaşkına yavaş ol bebeğim! dedim, kanser
bulaştıracaksın banal ve Kırım Savaşı'nın tarihini

yeniden yazıyorum! ve sonra herkes kadının evine geldi -bütün
kovboylar:
şişman, sıkıcı ve toza bulanmış bütün sığır çobanları, ve herkes el
sıkıştı, üzerimde eski bir kot vardı, ve dediler ki
ooo, yazarsınız ha?
eh, bazıları öyle sanıyor, dedim.
ve bazıları halâ öyle sanıyor . . .
ancak, diğerleri, halâ işe uyanmadılar.
iki hafta sonra beni
kasabadan
kovaladılar.
›burada ve Berlin'de ve New York'ta
ve Meksika'da perdeler uçuşuyor ve insanlar
ikinci vaktinde yürüyorlar
gebelik misali kovalıyorum hayatı, stetoskopu
bağırsaklarıma dayıyorum
ama şu anda tek duyduğum
dişlerini beynimin bölgelerinde takırdatan
piyano
(bu mahallede birisi Gershwin seviyor
ve bu benim
hiç işime
gelmiyor)
ve kadın arkamda oturuyor oturuyor oturuyor ve sigara üstüne
sigara yakıyor şimdi de hemşireler yakındaki hastaneden çıkıyorlar
89
CharlesBukovvski
ölüleri, ölmekte olanları ve doktorları neşelendirmek için güneşte
çırılçıplak bırakan bana faydası yok
şehvetten inleyerek parçalayabilseydim elbiselerini
ne bir şeye faydası olurdu ne de
zararı
asıl meseleye gelince
yorgun bir yazı çalışıyor kornanın biri, bırakılmış ve bir duvara
yaslanmış duran
bir kuzgunkılıcı misali
ve boşalttığımız şişeler
boğazlar... Tanrı konusundaki duyarlılıkları
şimdi kalkıp aynada suratıma bakıyorum: insan öldüren insanı keşke

öldürebilsem
kahve fincanlarının ve iki ucu kesilmiş puroların beni
öldürdüğünden
daha fazla hışımla kendimi öldürdüğümünden daha fazla
delilik dolaptan çıkan bir fare misali geliyor ve ayın bir fotoğrafını
veriyorlar bana
arkamda oturan kadının kızı
sandalet ve bere giyen
pipo içip dikkatle saçını tarayan
satranç oynayan ve sürekli ruhtan
ve Sanat'tan bahseden sakallı adamlara aşık oluyor
fena bir şey değil: bir şeyleri sevmek gerek
şimdi de ev sahibi sahte yağmurla
çiçekleri suluyor
artık Gershwin bitti galiba Greig çalışıyor
of, her şey çok sıradan ve zor! imkânsız!
keşke biri
elbiseler giyiyorlar ama
90
CharlesBukovvski gerçekten
tırlatsa
ama hayır
sanırım hiçbir şey değişmeyecek:
bir bira ve sonra bir tane daha bir tane daha ve bir tane daha
belki sonra ufak bir şişe
viski
üç tane puro - tüttür evet tüttür dur
elektrikli güneşi altında gecenin
bu kadınla ve hayatıyla saklanmış dört duvarın arasında
bu arada polis
sokaklardan sarhoşları toplayadursun
daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum
>ama düşünmeden edemiyorum of! allahım! kuzgunkılıcı doğrulup
sapasağlam dikilecek ve güneşe doğrultulmuş bir ok gibi renklere
boğulacak İsa kedim bir zamanların Gandi'sine benzeyecek
her şey her şey
Tren Garı'ndaki fayanslar bile gerçek olacak
oradaki aynaların hepsi sonunda kendilerine birer yüz bulacaklar
ve güller ve ormanlar ve polis olmayacak ve ben

olmayacağım.

›merhamet tacirlerine her şeyin bir sebebi var
marmelat gibi titreyecek

91

CharlesBukovvski tüm ölümlerin

tüm öldürmelerin tüm

göçüp gidenlerin bir sebebi var

hiçbir şey boşuna değil

bir sineğin boynu bile,

ve bir çiçek

orduların arasından geçip böbürlenene küçük bir çocuk misali,
rengini gösteriyor.

IV

SUDA YAN ATEŞTE BOĞUL Şiirler 1972-1973

benim çıldırdığımı düşünüyorsanız komşunuzun bahçesinden bir
çiçek koparmayı deneyin

›çöpçüler

geliyorlar işte bu adamlar gri kamyon radyosu çalışıyor
acele ediyorlar

epey heyecanlı: gömlekler açık göbekler sarkmış

çöp tenekelerini çıkarıp kamyonun çatallı kaldırıcısına götürüyorlar
ve sonra kamyon tenekeleri kaldırıyor...

bu işleri almak için

başvuru formu doldurmak zorunda kaldılar ev ve son model
arabalarının taksitlerini ödüyorlar

Cumartesi geceleri kafayı çekerler

şimdi Los Angeles güneşinde

çöp tenekeleriyle bir aşağı bir yukarı koşuşturuyorlar

bütün bu çöp bir yerlere gidiyordur ve birbirlerine bağıyorlar

sonra hepsi kamyonu tutunup batıya denize doğru gidiyorlar

gümbürtüyle

92

CharlesBukovvski yaşadığımdan hiçbirinin haberi yok

REX ÇÖP TOPLAMA LTD.

›hayvanat bahçesi

filler çamura bulanmış ve yorgunlar

ve su aygırları kıpırdamıyorlar

zebralar cansız sersem kütükler

ve aslanlar kükremiyor

hiç umurunda değil aslanların
akbabalar aşırı besili
timsahlar kıpırdamıyorlar
bir de tuhaf bir maymun türü vardı,
adını unuttum,
erkek maymun yukarda bir rafa çıkmış,
dişiyi yakalamış beceriyordu,
işini bitirdi,
sırtüstü yatıp sıırıttı,
sevgilime, hadi gidelim, dedim,
sonunda doğru dürüst bir şey oldu.
evime gelince konuştuk bunu.
hayvanat bahçesi hüznü bir yer, dedim, bir yandan elbiselerimi
çıkarırken.
sadece o iki maymun mutlu gibiydi, dedi,
elbiselerini
çıkarırken.
erkek maymunun suratındaki o ifadeyi gördün mü? dedim.
sonrasında sen de aynen öyle görünüyorsun, dedi.

93

Charles Bukovvski

daha sonra aynada tuhaf bir tür maymun gördüm, ve zürafaları, su
aygırlarını, ve özellikle de filleri düşündüm.

hayvanat bahçesine tekrar gitmemiz gerekecek.

>kayıp

hayır

kazanamayız mümkün değil

kazanamayacağımıza karar verdim

bir an için kazanabileceğimizi sanmıştık ama sadece bir an için

şimdi biliyorum ki kazanamayız

hareketsiz din sak da kazanamayız koşsak da

doğru davransak kazanamayız hata yapsak kazanamayız başka biri

kazanacak

o yüzden başka biri orada ve biz de buradayız

önemli görünen bir konuda yenilmek çok boktan

biliyorum olacak kabullenmek imkânsız bunu

bunun farkında olmak güvercinlerden veya el freninden ya da

aşktan daha önemli.

>ateşli

ateşliydi, öyle ateşliydi ki
başka biriyle olmasını istemiyordum,
ve eğer zamanında eve dönemezsem
gitmiş oluyordu, ve buna katlanamıyordum -
deliye dönüyordum...
aptalcaydı biliyorum, çocukçaydı,
ama tuzığa düşmüştüm işte, kapılmıştım.
bütün postayı dağıttım

94

CharlesBukovvski ve Henderson beni eski bir ordu kamyonetiyle
gece posta toplama görevine yolladı,
allanın belası kamyonet daha işin yarışımlayken su kaynatmaya
başladı
ve gece böyle sürdü
ateşli Miriam'ımı düşünerek
posta torbalarını doldurup
kamyonete gidip gelip durdum
motor ısınmaya devam ediyordu
ısı göstergesi sonuna kadar dayanmış
Miriam gibi SICAK
Miriam gibi ATEŞLİ.
bir aşağı bir yukarı
üç torba daha ve sonra istasyona
dönecektim, arabam,
mavi koltuğuma oturup elinde buzlu viski
bacak bacak üstüne atmış ayaklarını sallayan Miriam'a
götürmek için bekliyordu beni,
iki yer daha...
motor sustu bir trafik ışığında, tekrar çalıştırmak
cehennem azabıydı...
8'de evde olmak zorundaydım, Miriam en geç 8 demişti.
son torbayı da doldurdum ve istasyona yarım blok kala ışıklarda
kamyonet stop etti...
çalışmıyordu allahın belası, çalışmıyordu...
kapıları kilitleyip anahtarı çektim ve

95

CharlesBukovvski istasyona koştum...
anahtarı fırlattım ... imzayı attım ... pezevenk kamyonetin ışıklarda
kaldı, diye bağırdım, Pico'yla Westem'in köşesinde...

...koridoru koşarak geçtim, anahtarı kapıya soktum, açtım.....kadehi duruyordu, bir de not:

pezemenk herif:

5'e kadar bekledim sonra yemek y idim

beni sevmiyorsun

allahın belası pezemenk

ama sevecek birini bulurum ben

bütün gün seni bekledim

Miriam

kendime bir içki koydum ve küveti doldurmaya başladım şehirde

5000 tane bar vardı ve ben Miri için 25'ini dolaşacaktım

bir yastığa yaslanmış

mor ayısına tutturulmuştu not

bir içki ayıya verdim, bir içki kendime

ve sıcak su dolu küvete

girdim.

>aşk

aşk, dedi, gaz

uçur beni öpücüklerinle

öp dudaklarımı

saçımı öp

am'ı bulmak

96

CharlesB parmaklarımı

gözlerimi beynimi öp

unuttur bana

aşk, dedi, gaz

üçüncü katta bir odası vardı,

bir düzine kadın

35 yayıncı

ve yarım düzine ajans tarafından reddedilmişti,

ama kaliteli biriydi de

demiyorum

bütün gaz vanalarını sonuna kadar açtı ve yattı

bir kaç saat sonra herifin biri

309 numaralı odaya giderken

holde

bir sigara yaktı

ve bir divan pencereden uçtu

bir duvar ıslak kum misali döküldü
mor bir alev 15 metre yükseğe fırladı
yataktaki adamın ne haberi vardı
ne de umurundaydı
ama itiraf etmem gerekir ki adam
öğün
çok iyiydi
>yan, yan, yan yanabileceğin kadar
bir Philly barında Hollandalı 'nın birini tanıdım
ukovvski

97

CharlesBukovvski birasını 3 çiğ yumurtayla içirdi,
71 yaşında hâlâ
çalışıyordu,
gücü kuvveti yerindeydi,
ve orada ondan 3-5 bar taburesi uzakta oturdum
20'li yaşlarımdaydım
korkaktım
intihara meyilli
sevgiye açtım.
bilirsiniz işte, üzüntü
üzüntüyü çeker
yan, yan, yan yanabileceğin kadar,
sonra başka bir şeyler olur.
eskisi denli iyi olur demiyorum
ama şurası kesin ki
daha rahatlatıcıdır,
ve şimdilerde geceleri çoğunlukla
o yaşlı Hollandalı'yı düşünüyorum -
neredeyse bir ömre geri dönüp
bakabiliyorum -
yine de hâlâ hatırlıyorum onu orada o zaman da ustamdı, şu anda.
>tarzımız
katlediliyoruz bu ülkenin sokaklarında
bayrak direklerine yaslanırken buz gibi donmuşuz
dişiler pençelemiş her yerimizi

98

CharlesBukovvski karanlıkta eğitilmiş karanlık için
tıkalı tuvaletlere kusuyoruz karafatma ve fare dolu kiralık

odalarda
elbette çok nadir duyarsınız şarkı söylediğimizi gündüz olsun gece
olsun
işe yaramaz savaşlar işe yaramaz yıllar işe yaramaz aşklar
ve tutup bize sorarlar,
niye bu kadar çok içiyorsunuz?
eh, sanırım günler harcanmak
içindir
yıllar ve aşklar
harcanmak içindir.
ağlayamayız, gülmekse işe yarar -
hayalleri, idealleri
ve zehirimizi boşaltmaktır gülmek
şarkı söylememizi istemeyin bizden, gülmek şarkı söylemektir
bizce, gördünüz mü,
İsa çarmıha gerilmişken gütmeliydi bence, taşa çevirirdi katillerini
şimdilerde her zamankinden çok katil var ve ben onlara şiirler
yazıyorum.
>kollarından çıkıp...
bir aşkın kollarından çıkıp bir diğerinin kollarına
çarmıha gerilmiş ölmekten
şarkı ve öyküler yazan
ve ot tütüren bir kadın tarafından kurtarıldım,
ve bu kadın
sonuncudan daha yumuşak,
çok çok daha iyi kalpli,
ve seks aynı güzellikte ya da daha iyi.
berbat bir şakaydı işte
99
CharlesBukovvski çarmıha gerilip orada bırakılmak hiç de hoş değil,
yürümeyen bir aşkı unutmak çok daha hoş
zaten
hangi aşk yürür ki...
Del Mar kıyısında
42 numaralı odada uzanıp sevişmek
çok daha hoş, ve sonrasında yatakta oturup
kaliteli şarap içmek,
konuşmak ve dokunmak birbirine
sigara tütürtmek

dalgaları dinlemek...
milyon kere ölmüşüm ben
inanıp bekleyerek, bekleyerek
odanın birinde
tavandaki çatlaklara bakarak
telefon bekleyerek, bir mektup, bir kapı çalışı,
bir ses, bir nefes .
o, gece kulüplerinde yabancılarla dansederken çıldırmışım kafamın
içinde...
bir aşkın kollarından çıkıp bir diğerinin kollarına
çarmıha gerilmiş ölmek hiç de hoş değil, karanlıkta adının
fısıldandığını duymak çok daha gÜ2
>bir geri zekâlinin ölümü fareler ve kırlangıçlarla konuşurdu ve saç
16 yaşında beyazlamıştı. babası onu her gün döverdi ve annesi
kilisede mumlar yakardı.

100

CharlesBukowski çocuk uykudayken büyükannesi gelir
ve şeytan torununu azat etsin diye
dualar ederdi
annesi de dinlerken incile sarılıp
ağlardı.
genç kızları pek farketmiyordu sanki çocukların oynadığı oyunları
da pek arılamıyordu zaten anladığı fazla bir şey de yoktu
ilgilenmiyordu hiçbir şeyle.
kocaman, çirkin bir ağız ve kazma gibi dişleri vardı gözleri küçük ve
parıltısızdı, ihtiyar bir adammışcasına omuzları düşük, sırtı
kamburlaşmıştı.
bizim mahallede oturuyordu.
sıkıldığımızda ondan bahseder ve sonra
daha ilginç konulara geçerdik.
evinden çok nadir çıkardı, ona işkence etmek için
can atardık
ama dev gibi korkunç babası
bizim için işkence ederdi ona.
bir gün çocuk öldü. 17' sinde, daha bir
çocukken, küçük bir mahallede ölüm bir canlanma
yaratır, ve sonra 3-4 gün içinde
unutulur.
ama bu çocuğun ölümünü hiç birimiz unutamadık akşam yemeğini

beklerken hava kararırken saat altıda çocuk-adam seslerimizle
ondan bahsetmeyi sürdürdük.

ve şimdilerde

onlarca yıl sonra

ne zaman o mahalleden arabayla geçecek olsam

bütün diğer ölümleri

ve o zamanlar olan her şeyi unutmuşken bile

101

CharlesB hâlâ onun ölümünü düşünüyorum.

>tınılar

silahsız yürüyor askerler

mezarlar boş

tavuskuşları süzülüyor yağmurda

gülümseyerek iniyor merdivenlerden yüce adamlar

yeterince yiyecek var ve kira ve yeterli zaman

kadınlarımız yaşlanmayacaklar

ben yaşlanmayacağım

serserilerin parmaklarında elmas yüzükler

Hitler bir Yahudiyle el sıkışıyor

gökyüzü insan eti rostosu kokuyor

yanan bir perdeyim ben

buhar çıkaran suyum ben

bir yılanım ben keskin bir cam parçasıyım kanım ben

eve sürünerek dönen ateşten salyangozum.

>kıçıkırık bir gece

dışarı çıktın, dedi kadın,

ve sonra o herifin arabasını tekmeledin

sonra da kendini bir çalılığın üzerine atıp

bütün çalılığı

yıktın,

ızdırabının nedenini

bilmiyorum

ukovvski

102

CharlesB ama sence bir psikologa görünsen iyi olmaz mı?

harika bir psikolog biliyorum,

seversin.

cevap ver bana, dedi, neden böyle davranıyorsun?

dinle, dedi, gitmemi ister misin?

gittikten sonra bir sandalye kaptım
ve pencereden fırlattım, her yer cam
oldu ve sineklik de
kırıldı.
kaç tane ölü hayvan Galler'den Los Angeles'a
uçararak yürür?
>iş arıyorum
Philly'deydim ve barmen
evet, dedi, ben de, bana bir bira ver Jim,
dedim, sinirleri yatıştırmak gerek,
iş aramaya çıkıyorum da. sen, dedi,
iş aramak mı?
evet Jim.dedim, gazetede bir şey gördüm de,
deneyim istemiyorlarmış.
hadi ordan, dedi, iş falan istemezsin sen,
elbette istemem, dedim, ama para lazım,
ve biramı bitirip
otobüse atladım ve numaralara dikkat ettim
çok geçmeden numaralar yaklaştı
ve varacağım yere vardım
ukovvski

103

CharlesBukovvski kordonu çekip otobüsü durdurdum
ve indim.
tenekeden yapılmış büyük bir binaydı
kayarkapı pislikten sıkışmıştı
geriye doğru ittim ve içeri girdim
yerde döşeme yoktu, sadece toprak,
topaklaşmış, ıslak ve leş kokuyordu
testereyle ortadan kesilen ve
delinen şeylerin gürültüsü geliyordu ve içersi karanlıktı
adamlar yukarda kirişlerin üzerinde yürüyor
el arabalarını itiyorlardı
bazıları da makinelerin üzerine oturmuş bir şeyler yapıyorlardı
ve içerde şimşek ve gökgürültüsü kol geziyordu
ve aniden alev dolu bir kova sallanarak kafama
doğru geldi, kükredi ve alevler içinde kaynıyordu
gevşek bir zincire asılmıştı üzerime doğru geldi
biri haykırdı, HEY DİKKAT ET!

ve kovanın tam altında eğildim
üzerimden geçen ateşi hissettim,
ve biri sordu,
NE İSTEMİŞTİN?
EN YAKIN TUVALET NERDE? dedim,
söylediler
girdim

ve çıktığımda alev ve gürültünün arasında
hareket eden adam siluetleri gördüm

104

CharlesBukovvski kapıya yürüyüp dışarı çıktım
ve otobüse atlayıp bara döndüm, oturdum
ve bir bira daha söyledim, Jim sordu,
ne oldu? beni almadılar, Jim, dedim,
sonra orospunun biri içeri girdi, oturdu ve herkes
ona baktı, iyi görünüyordu, ve hatırlıyorum da
hayatımda ilk defa keşke takımlarımın yerinde bir
vajina ve klitoris olsaydı diye düşündüm, ama 2-3 gün sonra
unuttum ve yine iş ilanlarına bakmaya başladım.

>mektuplar

yere oturmuş
kanon bir kutuyu karıştırıyor
ve ona şimdiye dek yazdığım aşk mektuplarını okuyor bana
bu arada 4 yaşındaki kızı yerde
pembe bir battaniyeye sarılmış
uyudu uyuyacak
bir kez ayrıldıktan sonra yine bir araya geldik bir Pazar gecesi
evinde oturuyorum
dışarda arabalar bir aşağı bir yukarı tırmanıyor yokuşu bu gece
birlikte yattığımızda cırcır böceklerini dinleyeceğiz
nerede benim kadar iyi yaşayamayan salaklar?
bu kadının duvarlarını seviyorum
bu kadının çocuklarını
bu kadının köpeğini seviyorum
cırcır böceklerini dinleyeceğiz kolum kalçasından dolanmış
parmaklarım göbeğinin üzerinde
böyle bir gece yaşamı yenmeye yeter, fazlası da ölümü halleder

105

CharlesBukovvski aşk mektuplarımı seviyorum, gerçeği anlatıyorlar

ah, ne göt var bu kadında be! ah, ne güzel ruh var bu kadında!

»evet evet

Tanrı aşkı yarattığında çoğu insana yaramadı

Tanrı köpekleri yarattığında köpeklerle yaramadı

Tanrı bitkileri yarattığında eh işte idare ederdi

Tanrı nefreti yarattığında standart bir hizmete kavuştuk

Tanrı beni yarattığında beni yaratmış oldu

Tanrı maymunu yarattığında uyuyordu

zürafayı yarattığında sarhoştı

uyuşturucuları yarattığında kafası kıyaktı

ve intiharı yarattığında bunalımdaydı

senin yatakta uzanmış halini yarattığında

ne yaptığını biliyordu

sarhoştı ve kafası kıyaktı

ve sonra dağları ve denizi ve ateşi

aynı anda yarattı

bazı hataları oldu

ama senin yatakta uzanmış halini yarattığında

tüm Kutsal Evreni'nin üzerine boşaldı.

»eddie ve eve

biliyor musunuz

Philadelphia'da 5 yıl boyunca

aynı bar taburesinin üzerinde oturdum

106

CharlesBukovvski kutu bira ve ucuz şarap içtim

arka sokaklarda

gecenin hanımları ve beyleri eğlen sin diye

besili kamyon şoförlerinden dayak yedim

size çocukluğumu anlatmayacağım fazla mide bulandırıcı gerçek

dışı

ama diyeceğim şu ki

30 sene sonra nihayet

arkadaşım Eddie'yi görmeye gittim

halâ aynı evde

aynı karısıyla yaşıyordu

doğru bildiniz:

benden daha kötü görünüyordu

sandalyesinden kalkamıyordu

baston

artrit romatizma
kalan saçları beyazlamıştı
aman allahım, Eddie, dedim.
biliyorum, dedi, işim bitti, nefes alamıyorum.
sonra karısı çıktı ortaya, bir zamanlar incecik olan flört ettiğim
Eve.
şaşı gözlerle bana bakan 100 kiloluk bir katana.
aman allahım, Eve, dedim, biliyorum, dedi.
hep beraber sarhoş olduk, bir kaç saat sonraydı Eddie bana dönüp,
yatağa götürüp bir iyilik yapsana ona, dedi, benden fayda yok artık.
Eve kıkırdadı.
yapamam Eddie, dedim, sen benim arkadaşımsın.
biraz daha içtik, bira bira üstüne.

107

Eddie kasmaya başladı.
Eve bir leğen getirdi
ve Eddie içine kustu
arada da bana
bizim erkek olduğumuzu
harbi adamlar olduğumuzu söyledi
biz neyin ne olduğunu biliyorduk
allah biliyor işini,
şu genç serserilerin
içi kof, dedi.
onu yatağa taşıdık
soyduk
çok geçmeden sızdı,
horluyordu.
Eve'e hoşçakal dedim.
dışarı çıkıp arabama bindim
ve öylece oturup evlerine baktım.
sonra bastım gaza.
yapılacak başka bir şey yoktu.
>sıcacık kıçlar
bu Cuma gecesi
Katolik karnavalındaki Meksikalı kızlar
özellikle fıstık gibiler
kocaları barlarda
ve atmaca burunlu vahşi güçlü bakışlı bu

CharlesBukovvski

Meksika kızları

108

CharlesBukovvski genç görünüyorlar
dar kotlarının içinde kıçları sıcacık
ama her nasılsa bir şekilde kapatılmışlar,
kocaları bıkmış o sımsıcak kıçlardan
ve çocuklarıyla yürüyor Meksikalı genç kızlar,
vahşi güçlü gözlerinde gerçek hüznün var,
artık pek de yakışıklı olmayan yakışıklı kocalarının
kendilerine
bir daha asla duyamayacakları
güzel şeyler söylediği geceleri anımsıyorlar,
ayışığının
ve yanıp sönen karnaval ışıklarının altında
bütün bunları görebiliyorum ve sessizce dikilip
onlar için yas tutuyorum.
baktığımı görüyorlar -
ihtiyar keçi bize bakıyor
gözlerimize bakıyor;
birbirlerine gülümseyip konuşarak uzaklaşıyorlar,
kahkaha atıp omuzlarının üzerinden bana bakıyorlar.
tezgâhın birine yanaşıp onbir numaraya on sent basıyorum
ve üzerine 13 tane renkli lolipop dikilmiş
çukulatalı bir pasta kazanıyorum.
eh, sıcacık
genç
ve artık kullanılmayan Meksikalı kıçlara hayran eski bir Katoliğe
yeter de artar bile.

109

CharlesBukovvski

›şiire başlık atmak ne işe yarar?
beceremiyorlar
güzeller ateşte can veriyor -
intihar hapları, fare zehiri, ip, aklına
ne gelirse...
kollarını kesiyorlar,
kendilerini pencereden atıyorlar,
kendi gözlerini oyuyorlar,

aşkı reddediyorlar
nefreti reddediyorlar
reddediyorlar, reddediyorlar.
beceremiyorlar güzeller dayanamıyorlar, kelebek gibiler güvercin
gibi kırlan;
alev biraz uzatsa dilini
yaşlı adamlar parkta dama oynarken
bir alev, şöyle sağlam bir alev
yaşlı adamlar parkta
güneşin altında dama oynarken.
güzelleri
odanın birinde bir kenarda
örümceklere iğnelere ve sessizliğe bulanmış buluyorlar
ve niye gittiklerini anlamak
ne mümkün, öyle
harikaydılar ki.
beceremiyorlar,
güzeller genç ölüyor
»iç gibiler, dayanamıyorlar.

110

CharlesBukovvski ve çirkinleri
çirkin hayatlarıyla başbaşa bırakıyorlar.
güzel ve parıltılı: yaşam ve intihar
ve ölüm
yaşlı adamlar parkta
güneşin altında dama oynuyorlar.
>kaplan
berbat kavgalar.
ve sonunda,
kadının güzel çiçek desenli kocaman yatağında
huzur içinde uzanmışım,
göbeğim sereserpe başım yanda
abajurun ışığı damla damla
kadın öbür odada
yıkanıyor,
çoğu şey gibi,
bütün bunlar benden uzakta,
küçük radyodan klâsik müzik dinliyorum,
kadın yıkanıyor, suyun şırıltısını duyuyorum.

»pasta cila
moruk, dedi, merdivenlere oturmuş,
araban yıkanmak ve cilalanmak ister
5 dolara yaparım senin için,
cilam da var, bezim de, ne lazımsa her şey var,
111

CharlesBukowski moruk.
5'ligi verip yukarı çıktım.
4 saat sonra aşağı indiğimde
kafayı çekmiş merdivenlerde oturuyordu
bana da bir bira uzattı.
arabayı yarın hallederim,
dedi.
ertesi gün kafayı buldu yine ve bir şişe şarap alsın diye bir teklik
borç verdim, adı Mike'tı II. dünya savaşı gazisiydi. karısı
hemşirelik yapıyordu.
ertesi gün aşağı indim, merdivenlerde oturuyordu ve dedi ki,
biliyor musun, oturmuş arabana bakıyordum da, nasıl yapayım diye
düşünüyorum, gerçekten parlatayım diyorum.
ertesi gün Mike, yağmur yağacak gibi görünüyor, dedi ve tabii ki
yağmur yağacaksa bir arabayı yıkayıp cilalamanın anlamı yoktu.
ertesi gün yine yağmur yağacak gibiydi, ve sonraki gün de.
ondan sonra görmedim onu bir daha. bir hafta sonra karısını
gördüm, bana, Mike'ı hastaneye yatırdılar, dedi, her yeri şişti,
içkiden diyorlar.
bak, dedim kadına, arabamı cilalayacağını söyledi, cilalasın diye 5
dolar verdim kocana, kritik hastaların koğuşunda, dedi,
ölebilirmiş...
mutfakta oturmuş
karısıyla içiyordum
telefon çaldı.
telefonu bana verdi.
Mike'tı arayan, dinle, dedi, buraya gel de
çıkart beni, dayanamıyorum buraya.
arabaya atlayıp gittim, hastaneye yürüdüm, yatağını buldum ve hadi
gidelim, Mike, dedim.
elbiselerini vermediler onun için asansöre üstünde hastane
önlüğüyle yürüdü.
asansöre bindik, asansörcü çocuk

112

CharlesBukowski elma şekeri yiyordu.

burdan hastane önlüğüyle çıkmak yasaktır,
dedi.

sen bu asansörü indir ufaklık, biz önlük işini düşünürüz, dedim.

Mike'in her yeri şişmiş, üç kat irileşmişti ama nasıl olduysa arabaya sokmayı başardım ve bir sigara verdim.

tekeli bayiiinde durup oniki tane bira aldık ve yukarı çıktık. Mike ve karısıyla gecenin onbirine kadar içtik sonra ben daireme çıktım...

Mike nerede? diye sordum karısına üç gün sonra, arabamı cilalayacaktı, biliyorsun.

Mike öldü, dedi, sizlere ömür. gerçekten mi öldü? dedim, evet, öldü, dedi. üzüldüm, dedim, çok üzüldüm.

o günden sonra bir hafta boyunca yağmur yağdı ve anladım ki 5 doları tahsil etmenin tek yolu karısını yatağa atmak olacaktı ama şans bu ya 2 hafta sonra taşındı.

kır saçlı moruğun biri taşındı daireye tek gözü kördü ve korno çalıyordu, borcu ondan tahsil etmem imkânsızdı.

>bazıları

bazıları hiç delirmez.

ben, bazen koltuğun arkasında

3-4 gün boyunca yattığım olur.

orda bulurlar beni.

Melâike'ymiş derler,

sonra gırtlığımdan aşağı şarap döküp

göğsümü ovarlar

yağ serperler üzerime.

sonra kükreyerek kalkarım,

atıp tutar, köpürürüm -

onlara ve evrene küfreder

bahçeye kadar kovalarım.

113

CharlesE sonra kendimi çok daha iyi hisseder,

tost ve yumurtanın başına otururum,

bir şarkı mırıldanıp,

aniden pembe

besili bir balina gibi sevimli olurum.

bazıları hiç delirmezler.

ne korkunç hayat sürüyorlardır

allah bilir.
>cennetteki babam -
babam pratik adamdı.
bir fikri vardı.
bak oğlum, dedi,
kendi yaşamımda bu evin parasını ödeyebilirim,
sonra benim olur.
ben ölünce sana bırakırım.
şimdi sen kendi hayatında bir ev sahibi olabilirsin
ve böylece senin iki evin olur
ve sen de bu iki evi kendi oğluna
bırakırsın, ve o kendi hayatında bir ev edinir,
sonra da o ölünce oğlu -
anladım, dedim.
babam bir bardak su içmeye çalışırken
öldü. babamı toprağa verdim.
sağlam maun tabutta, cenazeden sonra
at yarışlarına gittim, bir melez hatunla tanıştım.
ukovvski

114

CharlesBukovvski yarışlardan sonra dairesine gittik
akşam yemeği ve muhabbete.
yaklaşık bir ay sonra babamın evini sattım.
arabasını ve mobilyalarını sattım
ve biri dışında tablolarını
ve yazın sıcağında kaynatılmış meyveyle dolu
bütün reçel kavanozlarını millete dağıttım
köpeğini de sokak hayvanları yuvasına verdim.
sevgilisiyle iki kere çıktım
ama baktım bir yere varmıyor
bıraktım.
parayı kumar ve içkide yedim.
şimdi Hollywood'da ucuz bir yol üstü odada kalıyorum ve kirayı
ucuz tutmak için çöpümü kendim çıkarıyorum.
babam pratik adamdı, bir bardak suyla tıkanıp ve hastane
masraflarından yırttı.
>sinirler
tiklerim tutmuş çarşafın altında -
güneş ışığıyla tekrar yüzleşmek,

harbiden
berbat bir şey.
neon ışıkları yanıp da
çıplak kızlar barın üstünde
hırpalayan müzikle dansettiğinde
şehri daha çok seviyorum.
çarşafın altında

115

CharlesBukowski düşünüyorum.

tarih

sinirlerimi yıpratıyor -
insanlığın en hatırlamış derdi
güneş ışığıyla tekrar yüzleşme cesaretidir.
aşk iki yabancıнын tanışmasıyla başlar, dünyayı sevmek imkânsız,
yatakta kalıp uyumayı yeğlerim.
serseme dönmüşüm günlerle sokaklar ve yıllarla çarşafı boynuma
çekiyorum, kıcıımı duvara veriyorum, sabahlardan kimsenin etmediği
kadar nefret ediyorum.

›zaten kira da yüksek
tuzlukta canavarlar dolanıyor
çaydanlıkta hava alanları.
annemin eli poşetlerin durduğu çekmecedeki
ve kaşıkların gerisinden
küçük, işkence görmüş hayvanların çığlıktan geliyor.
dolapta öldürülmüş,
yeni yeşil kravatlı bir adam var
ve döşemenin altında,
burun delikleri parıldayan bir melek boğulmakta.
burda yaşamak zor.

burda yaşamak gerçekten zor.
geceleyin gölgeler henüz doğmamış yaratıklar misali, yatağın
altında örümcekler minik beyaz fikirleri öldürüyor.

geceler berbat
geceler gerçekten berbat
içip sızıyorum
içip sızmak zorundayım.

116

CharlesBukovvski sabahları
kahvaltı sonrasında

ölüleri sokaklarda yuvarladıklarını görüyorum
(bunu gazetelerde hiç okumadım).
ve her yerde kartallar var çatıya tünemiş, avluya, arabamın içine,
gözleri yok kartalların gerçekten insanın cesaretini kırıyor bu.
insanlar ziyaretime gelip karşımda sandalyede oturuyorlar haşarat
sarmış her yerlerini, £ sarısı, sarı böcekler ve kovalamıyorlar
böcekleri.
fazla uzun kaldım burada, yakında Omaha'ya gitmeliyim.
orda her şey yeşimdendir
ve kıpırdamaz, diyorlar.
suyun üzerine desenler çizip
zeytin ağaçlarının tepesinde uyuyabilirmişsin.
gerçek mi bütün bunlar
merak ediyorum.
burda daha fazla yaşayamayacağım.
»edebî kahkaha
dinle moruk, bana gönderdiğin şiirlerden bahsetmeyi
bırak, elimize geçmediler,
müsveddelere gözümüz gibi bakarız biz
onları fırında pişirir
yakarız
okuyup güler
üstüne kusarız
bira döktüğümüz de olur üstlerine
ama genellikle
ve kükürt kokuyorlar, »örüyorum -yeşil, altın
117

CharlesBukowski geri göndeririz
öylesine
anlamsızdır ki
müsveddeler.
ah, Sanat'a inanırız biz,
elbette olamayız
Sanat'sız,
ama, siz de bilirsiniz, bir sürü insan
(sürüsüne bereket)
oynaşıp düzüşür durur Sanat'la
sadece kuru gürültüdür yaptıkları
cömert ve bağışlamaz

ve gayretli vasatlıklarında.
abonelik ücretimiz yıllık 4 dolardır, yazdıklarınızı yollamadan önce
lütfen dergimizi okuyunuz.
>ölümdöşeği hüznü
eğer sıcağa dayanamıyorsan, diyor, mutfaktan çık. biliyor musun
kim söylemiş bunu ? Harry Truman.
mutfakta değilim, diyorum, fırının içindeyim.
editörüm zor bir adam.
bazen şüphede kalınca ona telefon ediyorum.
bak, diyor bana, puolarını on dolarlık banknotlarla yakacaksın, bir
kolunda bir kızıl saçlı diğerinde bir sansın olacak.
diğer zamanlar ise diyor ki, bak, sanırım V. K.'yi yardımcı editör
olarak işe alacağım, burda bir yerlerde 5 şairi sepetlememiz
gerekıyor, kararı ona bırakacağım. (V. K. kendisini New York
şehrinden ta Hawaii kıyılarına kadar bıçakladığıma inanan hayal
gücü çok geniş bir şair oluyor.) dinle evlat, diyorum editörüne
telefonda, Almanca bilir misin? hayır, diyor.

118

CharlesBukovvski her neyse diyorum, iyi ve yeni araba lastiklerine
ihtiyacım var,
ucuza.
nereden ucuza yeni iyi lastik alabilirim biliyor musun?
seni yarım saat içinde ararım, diyor, evde olur musun
yarım saat sonra?
bir yere kıpırdayacak param yok, diyorum.
Oregon'daki şiir okuma seansında sarhoşmuşsun, diyor.
çirkin dedikodular, diyorum, sarhoş muydun? hatırlamıyorum.
bir gün bana telefon etti:
artık topa pek vurmuyorsun, şişenin
dibine vuruyorsun ve bütün o kadınlarla
dalaşıyorsun, biliyor musun bilmem yedek kulübemizde
sıkı bir çocuk var, oyuna girmek için can atıyor
sahanın her yerinden şut çekebiliyor
ve kalenin üstünden çıkmayan her şeyi de yakalayabiliyor
antrenörleri de Duncan, Creeley ve Wakoski
ve kafiye de tutturabiliyor, imge, benzetme,
teşbih, mecaz, beti, süslü mecaz,
yarım kafiye, ses tekrarı, hece vezni, evet
hece vezni de biliyor, hani -

kısa-uzun vurgulu, bir vurgulu bir vurgusuz iki heceli vezin,
iki kısa bir uzun heceli, iki uzun heceli vezin, hepsini biliyor,
dize ortası es, mânâ, ima, nükte,
diksiyon, tonlama, söylev, paradoks ve
kaynaştırma...

119

CharlesBukovvski

oha, dedim, telefonu kapatıp Old Grandad viskisinden sıkı bir fırt
çektim, hayatta, ama yeni lastik yerine çıkma lastik almaya karar
veriyorum.

>dostum, andre

anlatacağım çocuk Kansas Üniversitesi'nde hocaydı

sonra işten çıkardılar

o da bir fasulye fabrikasına girdi

sonra da karısıyla deniz kıyısına taşındı

o aktörlük işi ararken karısı iş bulup çalıştı

gerçekten aktör olmak istiyorum, dedi bana,

olmak istediğim tek şey bu.

karısıyla uğradılar.

yalnız uğradı.

buralarda sokaklar

aktör olmak isteyen heriflerle dolu.

onu dün gördüm.

sigara sarıyordu.

biraz beyaz şarap ikram ettim.

karım beklemekten sıkıldı artık, dedi,

karate öğretmenliği yapacağım.

elleri tuğlalara, duvarlara ve kapılara vurmaktan şişmişti.

bana bazı doğulu büyük doğuş ustalarını

anlattı, bir adam varmış, o kadar iyiymiş ki

arkasında kim olduğunu görmek için

kafasını 180 derece döndürebiliyormuş, bunu yapmak

gerçekten zordur, dedi.

gazetelere bakılırsa Harry hâlâ

120

CharlesBukowski dahası: doğru şekilde konumlanmış 4 adamla

döğüşmek

çok daha fazla sayıda adamla döğüşmekten daha zordur.

sayıları daha fazla olunca

birbirlerini engellerler, güçlü ve dayanıklı iyi bir döğüşçü
başarabilir, bazı usta döğüşçüler
taşaklarını içeri çekip vücutlarına saklayabilirler, dedi.
bu yapılabilir - bir dereceye kadar - çünkü vücutta doğal boşluklar
vardır... eğer başaşağı durursan bunu anlayabilirsin.
ona biraz daha beyaz şarap verdim, sonra gitti.
biliyor musunuz, bazen daktiloyla geçinmek o kadar da zahmetli
değil sanki.

»memnundum

Tasarruf hesabında param vardı allahtan Cuma ikindi vakti
akşamdan kalmaydım işsizdim

Tasarruf hesabında param vardı allahtan

gitar çalmayı bilmiyordum

Cuma ikindi vakti akşamdan kalmaydım

Cuma ikindi vakti akşamdan kalmaydım Norm'un ordan karşıya
geçtim Kırmızı Fes'ten karşıya geçtim

Tasarruf hesabında param vardı allahtan sevgilimden ayrılmış
hüzünlü ve cinnet geçiriyordum hesap defterim elimde kuyrukta
dikilmekten memnundum

Vermont caddesinden geçen otobüsleri seyrettim otobüs şoförü
olarak iş bulamayacak kadar deliydim ve genç kızlara bile
bakmıyordum

kuyrukta dikilirken gözlerim karardı ama

bu binada param olduğunu düşünmeye devam ettim

Cuma ikindi vakti akşamdan kalmaydım

piyano çalmayı

ya da oto yıkamada ahmakça bir işi kapmayı bilmiyordum

Tasarruf hesabında param vardı allahtan

121

CharlesBukowski sonunda vezneye ulaştım

benim Japon kızdı

muhteşem bir tanrıymışım gibi gülümsedi bana

yine hurdasınız, ha? deyip güldü

ona para çekme makbuzumu ve hesap defterimi gösterdim

Vermont'da otobüsler bir aşağı bir yukarı koşturuyordu

develer Sahra'yı geçiyordu

kız parayı verdi ben de aldım

Cuma ikindi vakti akşamdan kalmaydım

markete girip kendime bir alışveriş arabası buldum ve içine

sosisleri yumurtaları pastırmaları ve ekmekleri bira salam çerez
turşu ve hardalları doldurdum

kayıtsız kıvırtan genç ev kadınlarına baktım pirzoları en kaliteli
bonfileleri biftekleri domatesleri hıyarları ve portakalları arabama
attım

Cuma ikindi vakti akşamdan kalmaydım sevgilimden ayrılmış hüzünlü
ve cinnet geçiriyordum Tasarruf hesabında param vardı allahtan
>spain meselesi geçen Çarşamba günü duşa girdim ve taşaklarımı
yaktım.

Spain adında bir ressamla tanıştım, hayır, çizgi roman çiziyormuş,
neyse, onunla partinin birinde tanıştım ve kim olduğunu
ya da ne iş yaptığını bilmediğim için herkesten zılgıtı yedim.

eppey yakışıklı bir Herifti

ve bu kadar çirkin olduğum için

beni kiskandı.

bana ismini söylediklerinde

duvara yaslanmış

122

CharlesBukowski yakışıklı görünmekle meşguldü, ben de şöyle
dedim:

hey, Spain, adını sevdim: Spain. ama tipini sevmedim, hadi dışarı
bahçeye çıkalım da anandan doğduğuna pişman edeyim seni !

bu, ev sahibesini kızdırdı ve adamın yanına gidip s.kini okşadı ben
de bu arada tualete gidip derin derin iç geçirdim.

ama herkes bana kızgın.

Bukowski, artık yazamıyor, işi bitmiş.

tükenmiş, baksana nasıl da içiyor.

partilere gelmezdi hiç.

şimdi partilere gelip ne var ne yoksa

içiyor ve gerçek yeteneklere hakaret ediyor.

bileklerini kestiğinde

ve kendini gazla öldürmeye çalıştığında hayrandım

ona. baksana nasıl da kesiyor şu 19 yaşındaki kızı,

sanki bilmiyoruz

s.kini kaldıramadığını.

geçen Çarşamba duş yaparken tanıklarımı yakmakla kalmadım,

kaynar sudan kaçayım derken kırımın deliğini de yaktım.

>ıslak gece

malûm günü.

oturmuş kınalıyordu.
bir bok yapamıyordum kadınla.
yağmur yağıyordu.
kadın kalkıp gitti.

123

Charle eh işte, kaldık yine, diye düşündüm
içkimi alıp radyonun sesini açtım,
abajurun şapkasını çıkardım
ve Almanya'dan ithal
ucuz siyah acı bir puro yaktım.
kapı çalındı
açtım
ufak tefek bir adam dikiliyordu yağmurda
dedi ki,
verandanda bir güvercin gördün mü?
verandamda bir güvercin görmedim, dedim
eğer verandanda bir güvercin görürsen
bana haber ver, dedi.
kapıyı kapattım
oturdum
biraz sonra bir kara kedi
sığırayıp camdan içeri girdi
ve kucağıma oturup pırlamaya başladı,
çok güzel bir hayvandı
alıp mutfağa götürdüm
ve birlikte birer dilim salam yedik.
sonra bütün ışıkları kapatıp
yattım
kedi de gelip yanıma uzandı
pırladı
düşündüm de, eh, beni seven biri var,
sBukovvski

124

CharlesBukovvski sonra kedi işemeye başladı,
her yerime ve bütün çarşafın üzerine işedi,
sidiği göbeğimin yanlarından süzüldü
hey, neyin var senin? dedim
kediye kaptığım gibi kapıya götürdüm
ve yağmura fırlattım

ve düşündüm, çok tuhaf
kedinin üzerime işemesi
sidiği yağmur gibi serindi.
sonra kadına telefon edip,
neyin var senin?
aklını mı kaçırdın?
dedim.

telefonu kapadım çarşafı çıkarırdım
ve yatağa uzanıp yağmurun sesini dinlemeye koyulurdum.
bazen insan böyle konularda ne yapacağını bilemiyor
en iyisi sessizce uzanıp
hiç bir şey düşünmemek.
kedi sahiptiydi pire tasma vardı, kadına gelince bilmiyorum.

»biz, sanatçılar -

San Francisco'da 80'lik ev sahibem
yeşil Victrola gramofonumu merdivenlerden çıkarmama
yardım etti
ve millet duvarlara vurana dek Beethoven'ın 5'inci senfonisini
çaldım, odanın ortasında bira ve şarap şişeleriyle dolu büyükçe bir
kova vardı; anlıyacağınız, titreme nöbetlerinden birinde olabilir,
125

Charles Bukowski bir ikindi
vakti

zil sesine benzer bir ses duydum ama zil zırıldayacağına
uğulduyordu, sonra odanın tavana yakın bir köşesinde altın sarısı
bir ışık belirdi ışığın ve sesin ortasında
aşınmış ama çok güzel bir kadın yüzü parlamaya başladı, yukardan
öylece bana bakıyordu sonra da kadının yanında bir erkek yüzü
belirdi, ışık giderek güçlendi ve adam dedi ki: biz, sanatçılar,
seninle gurur duyuyoruz! sonra kadın: zavallı çocuk korktu, dedi,
korkmuştum, ve sonra hepsi yok oldu. yataktan kalkıp giyindim ve
sanatçıların kim olduğunu ve niye benden gurur
duydıklarını merak ederek bara gittim, barda canlı birkaç sanatçı
vardı ve birkaç beleş içki götürdüm, mısır kocam pipomla
pantolonumu tutuşturdum ve bilerek bir bardak kırdım,
bulaşmadılar,

William Saroyan olduğunu iddia eden bir adamla tanıştım, bir kadın
gelip de kulağından tutup götürene dek birlikte içtik ve o zaman
düşündüm ki bu adam William olamaz, sonra

herifin biri
geldi ve şöyle dedi: ahbap, sıkı konuşuyorsun tamam da ben
saldırı
ve darptan yeni çıktım içerden, onun için bana bulaşma! birlikte
dışarı çıktık, iyi bir çocuktu, iyi yumruk sallıyordu, epey bir
başabaş doğuştuk, sonra durdurdular, içeri girip bir kaç saat daha
içtik, evime yürüyerek döndüm, Beethoven'dan 5'inciye koydum,
millet duvarları yumrukladı, ben de aynen yumrukla karşılık verdim.
genç halimi düşünüp duruyorum da, o zamanki halimi,
inanmak güç geliyor ama bence sakıncası yok.
umarım sanatçılar benimle gurur duymaya devam ediyorlardır
ama o günden sonra bir daha
görünmediler.
sonra savaş başladı
ve kendimi New Orleans'ta
yağmurlu bir gecede çamura batmış
sarhoş halde barın birine girerken buldum.
bir adamın bir diğerini bıçakladığını gördüm
126

CharlesB ve gidip müzik kutusuna 5 sent attım.
bir başlangıçtı. San Francisco
ve New Orleans en çok sevdiğim şehirlerden ikisiydi.
»o kadınla aynı odada beş dakika daha kalamam
geçen gün kızımı almaya
evine gittim.
annesi işçi tulumu giymiş
dışarı çıktı.
kendisine çocuk parasını verdim
o da elime Manfred Anderson diye birinin
bir demet şiirini tutuşturdu.
şiirleri okudum.
müthiş yazıyor, dedi.
bu pisliği dergilere mi gönderiyor? dedim.
yo hayır, dedi, Manfred göndermez.
neden?
bilmem, nedenini bilmiyorum.
dinle, dedim, sen de pisliklerini göndermeyen
bütün şairleri tanırırsın.
dergiler şiirlerine hazır değil, dedi,

yayınlanamayacak kadar üstün şiirleri.
yo, allah aşkına, dedim, gerçekten
inanıyor musun buna?
evet, evet, gerçekten inanıyorum,
dedi.

ukovvski

127

CharlesB bak, dedim, çocuğu hazırlamamışsın
bile. ayakkabılarını giymemiş, ne olur giydir sen
ayakkabılarını?

kızın 8 yaşına geldi, dedi,
ayakkabılarını kendi giyebilir.
dinle, dedim kızıma, allah aşkına
giy sene şu ayakkabılarını!

Manfred asla bağırılmaz, dedi annesi.
ALLAH BELASINI VERSİN! diye bağurdım
bak işte, görüyor musun, hiç değişmemişsin, dedi.
saat kaç? dedim.

4:30. Manfred bir ara bir kaç şiirini yollamıştı, dedi.
ama geri gönderdiler ve dünyası yıkılmıştı.
ayakkabılarını giymişsin, dedim kızıma,
hadi gidelim.

annesi kapıya kadar geldi bizimle.

iyi günler, dedi.

canın cehenneme, dedim.

kapıyı kapadığında dışına yapıştırılmış bir çıkartma görü
üzerinde: GÜLÜMSE, yazıyordu.

gülümsemedim.

Pico caddesinden aşağı iniyorduk.

Kızıl Öküz'ün önünde durdum.

kızıma, hemen dönerim, dedim.

içeri girip oturdum, bir viski ve su söyledim,
barın diğer tarafında elinde kıpkızıl bir penis tutan

iukovvski

düm,

128

CharlesBukovvski ufak tefek bir adam kapıdan bir girip
bir çıkıyordu.

şunu,

şunu durduramaz mısın? dedim barmene.
kapat sana şunu!
senin derdin ne ahbap? dedi.
şiirlerimi dergilere gönderirim, dedim.
şiirlerini dergilere mi gönderirsin? dedi.
evet, aynen öyle, dedim.
içkimi bitirip arabaya döndüm.
Pico Bulvarı'ndan aşağı sürdüm.
günün kalan bölümü, eli mahkûm, daha iyi olacaktı.
>karizma
kadının biri arayıp duruyor telefonla sevdiğim bir kadınla
yaşıyorum dediğim halde yine arıyor.
etrafta gürültüler duydum, diyor
telefonda,
sensin sandım.
ben mi? günlerdir kafayı çekmedim.
neyse, belki sen değildin ama
bana yardım etmeye çalışan biri olduğunu
hissettim.
belki de Tanrı'ydı. sence orada mı? evet. Tavana asılı bir kanca O.
ben de öyle düşünmüştüm.
zemin katta domates yetiştiriyorum, diyor.
akıllıca.

taşınmak istiyorum, nereye taşınayım sence?

129

CharlesBukovvski kuzey sıradan, batıda okyanus, doğu geçmişte
kalmış, geriye
sadece güney kalıyor, güney mi?
evet, ama sınırın ötesi değil, orası gringolar için ölüm demek.
Salinas nasıl bir yer? diyor.
marul seviyorsan Salinas'a git.
aniden kapıyor telefonu, hep yapıyor bunu. ve ertesi gün
ertesi hafta ya da ay yine
arıyor, cenazeme 30 derece sıcakta,
domatesleri ve
kıyma rengi pardesüsünün cebine tıkılmış
telefon rehberi sayfalarıyla katılırsa şaşırمام,
kadınları etkilemeyi biliyorum gerçekten.
>insan hayatlarının sesi

tuhaf bir sıcaklık, ateşli ve soğuk kadınlar,
iyi sevişirim, ama aşk
yalnızca seks değildir, tanıdığım kadınların çoğu
hırslılar, bense öğleden sonra üçte
büyük rahat yastıklara uzanıp keyif yapmayı
severim, dünya dışarda, benden uzakta takılırken
dışardaki çalılığın yapraklarından süzülen güneşi izlemeyi
severim, çok iyi bilirim bütün o seks dergilerini,
seviştikten sonra göbeğimi tavana verip
her şey yerini bulurken keyif çatmayı severim:
keyifli olmak öyle kolay ki - bırak gitsin, gereken
tek şey bu.

130

CharlesBukovvski ama kadın tuhaftır, çok hırslıdır
kadın - allah kahretsin! bütün günü yatakta geçiremem!
bütün yaptığımız yemek! sevişmek! uyumak! yemek! sevişmek!
bak sevgilim, diyorum, şu anda dışarda
domates, marul ve hatta pamuk toplayan insanlar var,
güneşin altında ölen erkekler ve kadınlar var,
fabrikalarda boğaz tokluğuna, bir hiç uğruna ölen
erkek ve kadınlar var...
insan yaşamlarının paramparça edilişinin seslerini
duyabiliyorum. . .
ne kadar şanslı olduğumuzu
bilmiyorsun.. .
ama senin işin tıkırında, diyor, şiirlerin . . .
sevgilim yataktan çıkıyor, diğer odadan sesini duyuyorum, daktilo
tıkırdıyor.
niye insanlar efor ve enerjinin yaratmayla ilgisi olduğunu
düşünürler bilmiyorum.
sanırım insanlar;
politika, tıp,
tarih ve din gibi konularda da
yanılıyorlar.
göbeğimin üstüne yatıp
değişiklik olsun diye
kıcımlı tavana verip uyuyorum.
>iskeleyi kurtarın
bu partiye gelecektin,

biliyorum partilerden nefret ediyorsun ama
131

CharlesBukovvski partisiz de kalmıyorsun.
her neyse, benim manitayı götürdüm, tanıyorsun
kendisini -

Java Jane'mi?

evet, parti atlı karıncanın ordaydı
hani şu iskeleyi yıkmaya çalıştıkları yerde,
biliyor musun nerde olduğunu?
evet, kırmızı boyalı, pencereleri kırık-
evet, her neyse, benim kız atlıkarıncanın hemen yukansında bir
odada kalıyor, atlıkarıncanın sahibi kadının doğum günü partisiydi.
iskeleyi kurtarmaya çalışıyor atlıkarıncayı kurtarmaya
çalışıyor -herkese bol içki vardı, benim kız atlıkarıncanın hemen
yukarsında bir odada kalıyor.
kıyak partiymiş.

seni aradım, yoktun.

önemli değil.

öyle işte, içki boldu ve atlıkarıncayı da çalıştırdılar, beleşti, müzik,
her şey.

kıyakmış.

benim kızla kavga etmeye başladık, e tabii -o kadar içince.

ben ondan ayrı dikiliyordum

o benden ayrı dikiliyordu.

elinde bir bardak şarap vardı.

koyu yeşil azrail bakışımı dikmişim üzerine,

çarpılmış vaziyette

geriye adım attı

atlıkarınca dönüyordu

bir atın toynağı basü tekmeyi kışına.

dönen platforma düştü.

olan

132

CharlesBukovvski her şey öyle çabuk oldu ki -

ama bir şeyi farkettim

atların altında müzikle döndüğü

onca zaman

bir damla bile dökülmesin diye

bardağını dik tutuyordu.

cesurca.

ne demezsin, ama bu sırada da kilodu sürekli ortalıkta, pembe pembe parlayıp duruyor.

harika, nasıl başarmışlar? komplo kurmuşlar, pembe parıltı için mi? evet. her neyse kilodu görünüyor ve kendime, neyse zararı yok, diyorum, diyorum ama herh göründüğünden çok daha güzel görünüyor, neyse sonra bir adım atıp yanaştım ve Jane, dedim.

sonra ne oldu?

içkisini dik tutup dönmeye

ve pembe kışını sergilemeye devam etti...

ama kurnazca bir yanı da vardı bunun, aptalca ama keyifli

zafer, gecikmeli de olsa,

naralar atarak çıkar gelir sonunda...

aynen, öylece dönmeye devam etti

intikam dolu -

hayat sarhoşu -

bacaklar fora -

beni önemsiyordu ki gösterdi kilodunu

bütün millete, her neyse, dönerek kayıyordu ki

bacağı adamın birinin bacağına çarptı -

daha yakından bakmak için öne çıkmıştı adam.

aide millete bana

133

Chark 67 yaşındaydı herif ve karısıyla

spagetti yiyorlardı kâğıt tabaklardan, neyse,

sevgilimin bacağı adaminkine çarptı

ve platformdan fırlayıp kış üstü oturdu

ama şarap bardağını hâlâ dik tutuyordu.

yanına gidip ayağa kaldırdım

hâlâ düzgün tutuyordu

ve sonra kaldırıp içti.

gerçekten de sıkı partiymiş.

seni aradım, yoktun.

ağız kokusu kâbusu misali azdırır insanı sUzülen çi|

kesinlikle, orda olmalıydın.

üzgünüm.

>yanık

bir kibbutz'ta tanıştığı bir kadınla yaşamak için

New York'a döndü çocuk.
32 yaşında, anasından ayrıldı,
bakımlı biriydi, mizah gücü yerinde
ve hergün değiştirirdi
donunu. Porto Riko bölgesinde buldu
kendini, kadının işi vardı, çocuk
pencerelere demir parmaklıklar takmak istiyordu
ve kadın işe gittikten sonra
sabahın onunda
dünyanın kızarmış tavuğunu yiyordu.

ssBukovvski

; damlalarından örülmüş örümcek ağları.

134

CharlesBukovvski yıllarca biriktirdiği parası vardı biraz
ve düzüşüyordu da
ama aslında
korkardı
a.cıktan.

Eileen'le Hollywood'da oturuyorduk
dedim ki:

çocuğu uyarsam iyi olacak
uyarayım da
kadın yamuk yaptığında
hazırlıklı olsun.
hayır, dedi, bırak da çocuk mutlu olsun.
bıraktım mutlu olsun.

şimdilerde yine annesiyle
oturuyor, yüz altmış beş kilo olmuş
ve durmadan yiyip
durmadan sırtıyor
ama gözlerini
görmelisiniz...

bütün o et yığınının ortasında
öylece duruyorlar...

bir tavuk butunu ısıyor: sevmiştim onu, diyor bana, sevmiştim onu.

>cehennem ateşi halt etmiş yanında ..

kadın portakal rengi Vosvosunda bekliyormuş

elimde 12 şişe bira bir de ufak viski

135

Charle sokakta yürüyordum
birden arabadan fırlayıp
bira şişelerini kaptı
kaldırımında parçaladı
viski şişesini de kaptı
ve onu da parçaladı,
hu, dedi, demek onu bunlarla sarhoş edip
becerecektin ha!
hole girdim diğer kadın
merdivenlerin yarısında dikilmiş bekliyordu,
sonra sokaktan içeri dalıp
merdivenleri çıktı
ve diğer kadına çantasıyla patlattı,
benim erkeğim o! dedi,
benim erkeğim!
sonra koşup dışarı çıktı
ve turuncu Vosvosuna atlayıp
uzaklaştı.
bir süpürgeyle dışarı çıktım
ve camları süpürmeye başlamıştım ki
bir ses duydum
yine turuncu Vosvostu
kaldırıma çıkmış
üzerime geliyordu -
zıplayıp son anda bir duvara yapıştım
yanımdan geçip gitti.

İsBukovvski

136

CharlesBukovvski sonra süpürgeyi alıp yine camları süpürmeye
koyuldum,
bir de baktım orda dikiliyor;
süpürgeyi aldı
ve üç parçaya ayırdı,
sonra kırılmamış bir bira şişesi buldu
kapının camına fırlattı.
camda temiz yuvarlak bir delik açtı
ve diğer kadın merdivenlerden aşağıya
bağırdı: Allah aşkına, Bukowski, git
onunla!

turuncu Vosvosa bindim birlikte uzaklaştık.

›ipi çek, kukla oynasın ...

her erkek şunu iyice anlamalı

her şey bir anda

yok olabilir:

kedi, kadın, iş,

yatak, duvarlar, oda;

aşk da dahil

bütün gereksinimlerimiz

kumdan temellere oturur -

ve herhangi bir olay,

ne kadar ilgisiz olursa olsun:

Hong Kong'da bir çocuğun ölümü

ya da Omaha'da bir kar fırtınası...

137

Charles! felaketin olabilir.

bütün porselenlerin mutfak döşemesinde

parçalanır, kadının içeri girer

öylece dikilirsin, sarhoş,

her şeyin ortasında, ve sorar:

aman allahım, ne oldu böyle?

bilmiyorum, dersin,

bilmiyorum...

›mısırlı et yahniden daha sıkı -

insan yüreğinin devinimi:

Missouri semalarında gırtlığını sıkırlar;

Boston'da sıcak balmumuyla kaplanır;

Norfolk'ta patates gibi yakarlar;

Allegheny Dağları'nda kaybedilir;

sonra yine bulurlar New Orleans'ta

dört direkli maun bir yatağın içinde;

El Paso'da boğup

barbunyaya katarlar;

sarhoş bir köpek misali haca gerilir Denver'da;

Kalamazoo'da ikiye ayırıp

tost yaparlar;

kanserli bulurlar

Meksika kıyılarında bir balıkçı teknesinde;

üşkâğda getirip kafeslerler Daytona Beach'te;

yeşil beyaz basma elbise giymiş
3ukowski

138

çocuk yuvası bakıcısından yer tekmeyi,
Kuzey Carolina'da bir otobüs durağında
garsonluk yapar;
East Village'de satranç-bilen bir fahişe
zeytinyağı ve keçi sidiğiyle ovar;
Kongre'den geçen bir kanun
kırmızı, beyaz, maviye boyar;
Kansas'ın en koca götlü
saçı boyalı sarışını basar torpidoyu;
içini dışına çıkarıp boynuzlar
Doğu Lansing'de boğa ruhlu bir kan;
ön üstte bir dişi eksik
minik parmaklı bir kız alıp taşlaştırır,
ve içine benzin doldurulur
Mesa'da;
insan yüreğinin devinimi sürüp gider böyle
>sesler

1.

bıyığımı takma
peruğum ve kaşlarım da
hatta gözlerim bile ...
sonra bir şey sersemletir beni...
abajur gölgeleri sallanır, kaynama sesleri
ve sihirli
inanılmaz sesler duyarım.
CharlesBukovvski
bir süreliğine.

139

CharlesBukovvski

2.

biliyorum delirdim, teoriyi
hayata geçirircesine:
kayıplar bulunur
hastalar sağlıklıdır
yaratma-özürlüler
yaratıcıdırılar.

3.

rahat, evcil, çok bilmiş kaşarın biri olsaydım bile asla kitlelerin kanını içip de şaraptır bu diyemezdim.

4.

niye o güzel kızın arabasını
tamponundan tutup kaldırdım ki?
sıkışmışsa sıkışmış krikosu,
belimi doğrultamadım
ve beni kandil simidi gibi taşıyıp belimi
doğrulttular ama hâlâ kıpırdamıyordum...
hastane'nin suçuydu, doktorlar'ın suçu.
sonra o iki çocuk düşürdüler beni
röntgen odasına götürürken... DAVA AÇACAĞIM! diye
haykırdım,
ama sanırım suç o kızındı -bana o bacakları ve kalçayı
göstermemeliydi.

5.

dinle, dinle, S.KİMİN AŞIĞI, YIRTIK PEZEVENK,
S.KİMİN AŞIĞI, SEV, SEV; ÖLDÜR, SİLAH KULLANMAYI
ÖĞREN; BOŞLUK YARAT, GERÇEĞİ GÖR, İLAHİ TAKİL,
S.KİMİN

140

CharlesBukovvski AŞIĞI, BAK İŞTE geliyor...

6.

ilk romanım E.H.'den çalıntıydı,
o günden beri dolar içinde yüzüyorum, herhalde Amerika'nın
gördüğü en iyi gazeteci benimdir, istediğim konuda
atıp tutarım, mutlaka anlamı vardır,
sabah sokakta rastladığınız ilk insandan daha çok
hayransınızdır bana. aslında şurası da doğru ki
benim zamanımda yazar falan yoktu
doğru dürüst, yazar yokluğunda yazar oldum
anlıyacağınız. tamam,
zaman kötü. sanırım ben bir numarayım, ancak bu, devlerin bizi
çoşturduj boşverin: ben dolar içinde yüzüyorum.

7.

berbat bir yazardım, N. C.'yi batırdım çünkü
olduğundan fazla büyüttüm, sonra da moda meraklıları
kitabımı olduğundan fazla büyüttüler, okunabilir

Amerikan edebiyatında üç berbat yazar vardır. Drieser, şüphesiz, en kötüsüydü. sonra Thomas Wolfe geldi, sonra da bendeniz, ama Wolfe'la benim aramda seçim yapacak olsam, Wolfe'u seçerdim, yani en kötü olarak, diğer bir berbat yazar, Capote'nin benim hakkımda söylediklerini düşünmek hoşuma gidiyor: o sadece daktilo yazar, bazen berbat yazarlar da doğruyu söyler. zamanlardan farklı bir şey. neyse

141

CharlesBukovvski çoğunun olduğu gibi, benim de sorunum, sanatçı bilincim.

kızarmış patates ve ihtişam dolu yaşıyorum ve etrafıma baktığımda aykırı sanat formlarını görüyorum, hemen atlayıp insanlara ne kadar iyi olduğumu ve düşündüklerimi anlatıyorum.

işte bu, yüzyıllardır sanatı mahveden bıkkınlığın ta kendisi, bir zamanlar kendimi, hayvanat bahçesinde bir aslana şiir okurken kaydetmiştim, gerçekten de aslan, acı çekiyormuşcasına kükremişti, bütün şairler sarhoş olunca bu kaydı dinleyip gülüyorlar.

9.

kahramanların ve aşıkların fotoğraflarının kaya duvarlara çarparak uçtuğu hapishane konusundaki romanımı hatırlıyor musunuz?

ünlü oldum, ve buraya geldim.

şöhretimi alıp unufak eden

Valley West ve Bakersfield'lı zenci motosikletlilerle

düzüşmek istedi canım

cinnetlerini ve yalnızlıklarını verdiler ağzıma

Cadillac beyazı ve Cadillac siyahı ruha dair hayallerini verdiler ağzıma,

ve kıcıma boşaldılar

burun deliklerime ve kulaklarıma,

bu arada ben, Komünizm, Komünizm diye yırtınıyordum,

sırıttılar,

biliyorlardı samimi olmadığımı.

142

CharlesBukovvski sapına kadar aynen devam

tek tırnağımdan
asılmışım
güneş
yüreğimi eritiyor
yılanın kuzeniyim
şelalelerden
korkarım
kadınlardan
ve yeşil duvarlardan korkarım
ağaçlar rüzgârdan uçarken
polis durduruyor
ve (akşamdan kalmayım)
eksozun patlak
sileceklerin çalışmıyor
geri vites farın da kırılmış, diyor.
geri vites farım yok ki,
celbi imzalıyorum ve içimden,
düşündüklerim yüzünden içeri atmadıklarına
şükrediyorum
hüzün, yarı-zehirlenmiş bir kuyudaki sudan boncuklar misali
damlıyor, şansımın iyice farkındayım -
sabahın üçünde ışığı yaktığında banyoda gördüğün bir böcek
gibiyim.
sonunda aşk, gırtlak
yer beziyle tıkanmış, mutluluk resimleri
ataçlara dönmüş, bilirsin
cılızlaş tığının
143

Charlesl bilirsin.

bir kere anladın mıydı bu süreci (anlaman
gereken

şu:

çoğu şey

yürümez, onun için de

saklamayı bırakırsın,

ve bunu anlayana kadar da

yılların biter) - bir kere anladın mı bu süreci

iki veya üç defa daha kazık yemen yeter

sonra seni paketleyip gönderirler, bunu

bilmek iyidir -
cevap yetiştireceğim diye yırtınmayı
bırak da sakinleş biraz -
senin de neredeyse işin bitti
bitecek benim gibi. utanılacak bir yanı yok
bunun, canımın istediği bara girip
viski ve su söyleyip,
parasını ödeyebilir,
ve elimle bardağı kavrayabilirim,
tanımazlar, tanıyamazlar,
ne seni ne de beni,
futboldan, havadan,
petrol krizinden konuşurlar,
sonra ellerimizi kaldırıp
ayna elleri seyrededursun
Bukovvski

144

Charl dikeriz içkimizi -
Jane, Barbara, Frances, Linda, Liza, Stella,
baba'nın kahverengi deri terliği
ters dönmüş durur banyoda,
isimsiz ölü köpekler,
yarının gazetesi,
bir Perşembe ikindi vakti
radyatörden sızan kaynar su,
bileğine kadar yakar kolunu,
öfkelenmezsin bile duyduğun acıya,
sırıtırısın kazananları düşünüp
sen sarhoşken ya da uzaktayken
kız arkadaşını düzen herifi düşünür
sırıtırısın
düzmesine izin veren kızı düşünür sıritırısın.
bulanık rüzgârda ulur güller,
gerekli şeyleri
söyledik, sırada
çıkıp gitmek var, ama şunu belirtmek
isterim ki
ne demiş olurlarsa olsunlar,
asla

hiçbir şeye kızmadım.

>düşlerini yitirmiş

gece kafelerde

esBukovvski

145

CharlesBukovvski yaşlı, beyaz saçlı kadın garsonlar

vazgeçmişler,

ve aydınlık kaldırımları yürürken

bakımevlerinin pencerelerinden

içeri bakıyorum da

artık yitirmiş olduklarını

görebiliyorum.

parkta banklarda oturmuş insanları görüyorum

ve oturuş biçimlerinden

ve bakışlarından

bir şeylerin bitmiş olduğunu görebiliyorum.

araba süren insanlar görüyorum ve arabalarını sürüş tarzlarından

sevmediklerini ve sevilmediklerini görebiliyorum -bırak ki seksi

düşünecekler, eski bir film misali unutulmuş gitmiş her şey.

çarşı ve süpermarketlerde

koridorlar boyunca yürüyen

alışveriş eden insanlar görüyorum

elbiselerinin vücutlarına oturuşundan

yürüyüşlerinden

yüzlerinden ve gözlerinden

artık hiçbir şeyi umursamadıklarını

ve hiçbir şeyin de onları umursamadığını

görebiliyorum.

her gün

yüz tane insan gösterebilirim size,

tamamen bırakmış.

hipodroma

146

CharlesBukovvski ya da bir spor karşılaşmasına gittiğimde

hiçbir şey

ya da hiç kimse için

bir şey hissetmeyen

ve hissettiremeyen

binlerce insana rastlıyorum.

her yerde
yiyecek, barınak
ve giyimden başka bir şey istemeyen
insanlar görüyorum;
düşlerini yitirmiş,
başka bir şey
düşünemiyorlar.
niye bu insanlar ortadan yokolmazlar
anlamıyorum
niye tükenmez ömürleri
anlamıyorum
niye öldürmez bulutlar onları
niye öldürmez köpekler
çiçekler ve çocuklar
niye öldürmez onları
anlamıyorum.
zaten öldürülmüşler sanırım ancak yine de onların gerçeğine uyum
sağlayamıyorum çünkü çok ki.
her geçen gün, her gece, sayıları artıyor metrolarda binalarda ve
parklarda sevmemek
sayıları o kadar
147
CharlesBukovvski yada
sevilmemekten
hiç dehşete kapılmıyorlar
hemcinslerimin
mil
yon
larcası.
>palmiye yaprakları
Los Angeles'ta
1973'ü 74'e bağlayan geceyarısı
saat tam 12:00'de
penceremin dışındaki palmiye yapraklarına
yağmur yağmaya başladı
komalar ve havai fişekler
çınladı
ve gök gürledi.
ışıklar söndürüp

yorganı üstüme çekmiş
ve yatmıştım akşam dokuzda -
neşeleri, mutlulukları,
çığlıkları, kâğıt şapkaları.
arabaları, kadınları,
amatör sarhoşları...
Yeni Yıl arifesi
hep korkutmuştur beni
148

CharlesBukovvski yaşam ne anlar ki yıllardan.
şimdi kornalar
havai fişekler ve gökgürültüsü sustu ...
her şey beş dakika içinde sona eriyor ...
sadece yağmuru duyuyorum
palmiye yapraklarında,
ve düşünüyorum,
insanları asla anlayamayacağım,
ama yaşayıp
atlattım işte.
-sOn-

www.iskenderiyekutuphanesi.com

İÇİNDEKİLER

1. ELLERİYLE YAKALAR YÜREĞİMİ

yaprakların trajedisi, 11
şiirlerimi alan orospuya, 12
marilyn m.'ya, 13
borodin'in yaşamı, 14
bedava, 16
edebi bir aşk, 17
ikizler, 19
loş angeles müzesinde yağmur yağdığı gün, 21
öğleden sonra 2 birası, 23
pazar ressamı, 24
ihtiyar şair, 25
yarış, 28
149

CharlesBukovvski
vegas, 30

güneşin yüzü, 32
konuşanlar, 33
papaz ve matador, 34
aşk&şöhret&ölüm, 35
babam, 36
tekil benlik, 37
340 dolarlık at ve yüz dolarlık fahişe, 39
2. ÖLÜMELİNDEKİ ÇARMIH sineklikteki manzara, 43
ölümündeki haç, 44 aynasızlar, 46
leydi godiva sayılmaz, 47
işçiler, 49
ana, 54
makineli tüfekler kuleler & mesai kartı saatleri, 56
çığırtkanlar, rahibeler, bakkal çıraqları ve senin için bir şey, 59
neredeyse her şeyin yokluğu, 64
evime gelme ama gelirsen, 66
beynimde zambaklar, 68
onlar, hepsi, bilirler, 72
güzel bir gün, 76
3. DEHŞET CADDESİ VE IZDIRAP YOLU'NDA bira şişesi, 81
beden, 82 nakavt, 85
150
CharlesBukovvski öğleden önce pazar, 86
postayı almaya çıkmak üzerine, 88
hükümeti devirmek istemiştım ama tek götürdüğüm birinin karısı
oldu, 90
kızlar, 93
red mektupları üzerine bir not, 94
gerçek hikâye, 96
yaşamak, 98
entel, 101
bir kadeh kızarmış-göz, 103
bir dahiye rastladım, 107
solucanlara iyi geceler öpücüğü, 108
John dillinger ve le chasseur maudit, 110
bir parça uyku ve kafa huzuru, 113
iyi bir adama da benziyordu, 115
gökyüzünde çocuklar, 118
rupert brooke bekleyen hatuna not, 119

kötü şairle iyi şair arasındaki fark şanstır, 121
burada ve Berlin'de ve New York'ta ve Meksika'da perdeler
uçuşuyor ve insanlar ikindi vaktinde yürüyorlar, 124

merhamet tacirlerine, 128

4. SUDA YAN ATEŞTE BOĞUL

çöpçüler, 131

hayvanat bahçesi, 133

kayıp, 135

ateşli, 137

151

aşk, 140

yan, yan, yan yanabileceğin kadar, 141

tarzımız, 143

kollarından çıkıp, 145

bir geri zekâlının ölümü, 147

tınılar, 149

kıçıkırık bir gece, 150

iş arıyorum, 151

mektuplar, 153

evet evet, 155

eddie ve eve, 156

sıcacık kıçlar, 159

şiire başlık atmak ne işe yarar?, 160

kaplan, 162

pasta cila, 163

bazıları, 167

çenetteki babam, 168

sinirler, 170

zaten kira da yüksek, 171

edebi kahkaha, 173

ölümdöşeği hüznü, 173

dostum, andre, 176

memnundum, 178

spain meselesi, 180

ıslak gece, 182

biz, sanatçılar, 184

CharlesBukovvski

152

o kadınla aynı odada beş dakika daha kalama

karizma, 188
insan hayatlarının sesi, 190
iskeleyi kurtarın, 192
yanık, 196
cehennem ateşi halt etmiş yanında, 198
ipi çek, kukla oynasın, 200
sesler, 203
sapına kadar aynen devam, 207
düşlerini yitirmiş, 210
palmiye yaprakları, 213
CharlesBukovvski m, 186

153

www.iskenderiyekutuphanesi.com